

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Чорноморський національний університет

імені Петра Могили

Кафедра управління земельними ресурсами

ДАШКО ВЛАДИСЛАВА ЮРІЇВНА

Проект відведення
земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства
громадянину України Голінку І.А.

на здобуття ступеня вищої освіти бакалавр
галузі знань 19 «Архітектура та будівництво»
спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»
за освітньо-професійною програмою «Геодезія та землеустрій»

Науковий керівник:

Лазарева О.В., д-р екон. наук, професор

Миколаїв 2022

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ.....	6
1.1 Наукові засади формування системи управління землями сільськогосподарського призначення.....	6
1.2. Нормативно-правова база функціонування земель особисто селянського господарства.....	11
РОЗДІЛ 2. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРОСТОРОВІ УМОВИ ОБ’ЄКТУ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	18
2.1. Загальні відомості про земельну ділянку.....	18
2.2. Природно-кліматичні умови в межах території Миколаївського району...	20
2.3. Характеристика просторових умов об’єкта господарської діяльності.....	24
РОЗДІЛ 3. ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ПРОЄКТУ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ У ВЛАСНІСТЬ.....	28
3.1. Проєктне рішення щодо провадження процесу землевпорядної діяльності..	28
3.2. Комплекс топографо-геодезичних робіт.....	31
3.3. Просторове планування земельної ділянки.....	36
3.4. План меж зон обмежень і сервітутів земельної ділянки.....	41
3.5. Процедура перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість)...	46
РОЗДІЛ 4. ОХОРОНА ПРАЦІ В ГАЛУЗІ.....	50
ВИСНОВКИ.....	60
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	62
ДОДАТКИ.....	66

ВСТУП

Актуальність дослідження. Розроблення різних видів землевпорядної документації є надзвичайно важливим заходом, тому що його мета полягає у забезпеченні раціонального використання та охорони земель. У наші дні при постійному розвитку земельних відносин є актуальним питання передачі земельних ділянок у власність. Однією із основних стадій оформлення права власності на земельну ділянку є проєкт відведення, який є однією із важливих стадій порядку оформлення права власності на земельну ділянку.

У зв'язку з цим зростає потреба у високопрофесійному, науково обґрунтованому, системному управлінні процесами землекористування територій сільськогосподарського призначення на державному, регіональному та місцевому рівнях.

Важливу роль у цьому процесі відіграє землеустрій, який дає змогу за допомогою системи правових, інженерно-технічних, економічних і юридичних заходів організувати доцільне використання земель сільськогосподарського призначення, забезпечити ефективну організацію території сільськогосподарського виробництва та розміщення відповідної виробничої інфраструктури.

Незважаючи на активізацію дослідницьких зусиль на рівні організаційно-планувальних землевпорядних робіт у працях науковців, залишаються актуальними теоретико-практичні питання щодо відведення земельної ділянки у власність із земель сільськогосподарського призначення.

Пріоритетність дослідження визначається, насамперед, необхідністю удосконалення концепції землевпорядкування та використання потенціалу земель сільськогосподарського призначення.

Надзвичайно вагомий внесок у вирішенні цих питань внесли такі науковці: О.І.Мельничук, П.К.Черняга, К.О.Шуміхіна, І.П.Шелепницька, Т.О.Євсюков, Д.С.Добряк, А.Д.Юрченко, та багато інших.

Метою роботи є розроблення проєкту землеустрою щодо відведення

земельної ділянки у власність громадянину України Голінку Івану Андрійовичу для ведення особистого селянського господарства із земель сільськогосподарського призначення в межах території Чорноморської сільської ОТГ, Миколаївського району, Миколаївської області.

Досягнення поставленої мети зумовило необхідність розв'язання таких **завдань**:

- дослідити наукові засади формування системи управління землями сільськогосподарського призначення;
- охарактеризувати нормативно-правову базу функціонування земель особисто селянського господарства;
- проаналізувати вихідні характеристики просторових умов об'єкту дослідження;
- розкрити механізм формування проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність.

Об'єктом прикладного дослідження є процес розробки проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства.

Предметом прикладного дослідження є теоретичні та практичні аспекти розробки проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства за адресою: Миколаївська область, Миколаївський район, Чорноморська сільська ОТГ.

Методи дослідження. Дослідження виконувалось на основі наступних методів:

- монографічного – при вивченні та науковому узагальненні теоретичних основ розвитку землекористування сільськогосподарських земель;
- системного аналізу – при аналізі механізму формування проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність;
- картографо-топографічного – для аналізу комплексу топографо-геодезичних робіт;
- абстрактно-логічного – при формуванні висновків до роботи;

– графічного – для точності результатів бакалаврської роботи.

Інформаційну базу для виконання роботи склали науково-організаційні джерела Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області, матеріали проектної діяльності ФОП Малашина Лідія Петрівна, відповідні законодавчі акти та нормативно-правові документи Верховної Ради та Кабінету Міністрів України, інформаційні матеріали, що опубліковані у монографіях та інших працях вітчизняних і зарубіжних вчених, власні матеріали одержані при збиранні й обробці даних по темі кваліфікаційної роботи.

Особистий внесок бакалавра. Результати, отримані в роботі, належать автору особисто. Мета, завдання та висновки сформульовані автором особисто.

Апробація результатів дослідження. Основні положення, висновки та пропозиції довідались на науково-практичних конференціях:

– XVII міжнародна конференція студентів та молодих вчених: «Majesty of marketing»: Тема: Management in the field of land use (Менеджмент у сфері землекористування), 9 грудня 2021 р., м. Дніпро, с.182-183.

– The 8th International scientific and practical conference: «Innovations and prospects of world science». Тема: Conceptual framework for agricultural land use planning (Концептуальні основи планування землекористування сільськогосподарського призначення). 29-31 Березня 2022. с. 248-253.

– XVI Міжнародна наукова конференція «Ольвійський форум-2022: Стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі» (23-26 червня 2022 року, м. Миколаїв, Україна). Тема: Аналіз статистичних даних щодо використання сільськогосподарських земель (у друці).

Структура та обсяг роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, чотирьох розділів, висновків, списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи становить 75 сторінок комп'ютерного тексту, з них основного - 59 сторінок, який містить 19 таблиць, 14 рисунків, кількість додатків - 8. Список використаних джерел із 43 найменувань викладено на 4 сторінках.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ

1.1. Наукові засади формування системи управління землями сільськогосподарського призначення

Україна наділена багатими сільськогосподарськими землями, які були, є та будуть основою для виживання теперішніх і майбутніх поколінь, середовищем їх існування, джерелом матеріального добробуту.

Згідно ст. 22 Земельного Кодексу України (ЗКУ)[1] землями сільськогосподарського призначення визнаються землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури або призначені для цих цілей. Призначення земель для зазначених цілей може встановлюватися шляхом зміни цільового призначення земельних ділянок, які не належать до земель сільськогосподарського призначення і є землями запасу, з подальшим віднесенням їх до земель сільськогосподарського призначення.

У ст. 14 Конституції України[2], сказано що право власності на землю набувається і реалізується громадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону.

В Україні існує три форми власності на землю:

- державна;
- комунальна;
- приватна.

У структурі власності угідь основна кількість земель перебуває у приватній власності (власниками можуть бути громадяни України та юридичні особи), це близько 31 млн га, у державній (перебувають усі землі України, крім земель комунальної та приватної власності) – 8,7 млн. га, у комунальній власності (землі, які належать на праві власності територіальним громадам сіл, селищ, міст)

перебувають 1,7 млн га. При цьому близько третини землі, 32,7 млн га є під ріллею. На рис. 1.1, наведено структуру власності земельних угідь у відсотках.

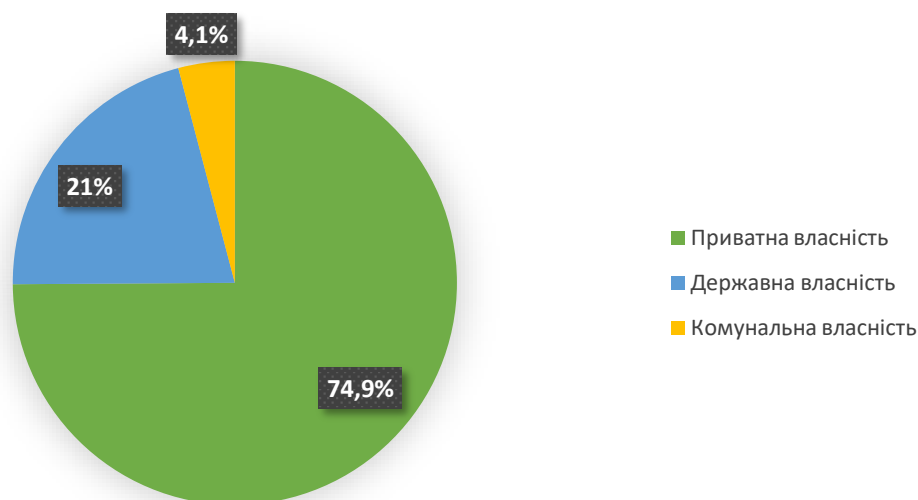

Рис.1.1. Структура власності земельних угідь у відсотках

За відомими даними, було визначено, що приватна власність складає 74,9 %, державна власність – 21,0 %, комунальна власність – 4,1 %.

Згідно чинного законодавства, землі сільськогосподарського призначення можуть надаватися у приватну власність лише громадянами України та юридичними особами України. Іноземні громадяни, особи без громадянства, а також іноземні юридичні особи та іноземні держави такого права не мають. Але, із цього правила є виключення, яке сформовано у ст. 81 ЗКУ[3]. Згідно цієї статті, іноземні громадяни та особи без громадянства, а також іноземні юридичні особи можуть набути право власності на земельну ділянку сільськогосподарського призначення у випадку її успадкування. Так чи інакше, після набуття земельної ділянки у власність шляхом успадкування, такі особи зобов'язані протягом одного року з моменту набуття права власності на земельну ділянку здійснити її відчуження іншій фізичній чи юридичній особі України, яка згідно законодавства України має право володіти земельною ділянкою сільськогосподарського призначення на праві власності. У ст. 78 ЗКУ[4] зазначено, що право власності на

землю - це право володіти, користуватися і розпоряджатися земельними ділянками.

Опрацювавши статистичні дані за 2020 рік, наведені у «Земельному довіднику України»[5], який є базою земельного фонду, загальна площа України становить 60,3 млн. га, з яких 41,4 млн. га займають землі сільськогосподарського призначення, це близько 69 % площі всієї країни.

У свою чергу, землі сільськогосподарського призначення залежно від конкретного цільового призначення і характеру використання земель поділяються на:

- сільськогосподарські угіддя;
- несільськогосподарські угіддя.

До сільськогосподарських угідь відносяться землі, які використовуються у якості основного засобу сільськогосподарського виробництва:

1) рілля — землі, які регулярно розорюються з метою створення агротехнічних умов для вирощування на них сільськогосподарських культур;

2) перелоги — сільськогосподарські угіддя, як правило, рілля, які тимчасово виведені з активного сільськогосподарського обробітку (розорювання) з метою природного відновлення родючості ґрунтів;

3) сіножаті — сільськогосподарські угіддя, на яких вирощується трав'яниста рослинність, що використовується для відгодівлі худоби;

4) пасовища — сільськогосподарські угіддя, на яких вирощується трав'яниста рослинність з метою випасання худоби;

5) багаторічні насадження — сільськогосподарські угіддя, на яких вирощуються плодіві насадження деревного або кущового типу, що плодоносять протягом тривалого періоду (сади, виноградники, хмільники).

У табл. 1 наведено кількість сільськогосподарських угідь, яка припадає на кожну область України. Найбільшу частку займають рілля – 32 698 тис. га, на другому місці пасовища – 5 283 тис. га, на третьому місці сіножаті – 2 294 тис. га, на четвертому земельні ділянки зайняті багаторічними насадженнями – 864 тис. га, найменшу частку займають перелоги – 190 тис. га.

Таблиця 1.1

Сільськогосподарські угіддя України за 2020 рік

ОБЛАСТЬ	с/г угіддя, тис. га	З них:				
		Рілля	Перелог	Сіножатті	Пасовища	Багаторічні насадження
АР Крим	1 820	1 284	11	2	438	85
Вінницька	2 012	1 730	1	49	184	48
Волинська	1 048	672	0	162	202	12
Дніпровська	2 512	2 127	0,03	17	314	53
Донецька	2 044	1 654	1	43	289	58
Житомирська	1 504	1 144	41	119	178	22
Закарпатська	451	200	0	94	129	27
Запорізька	2 238	1 901	0	83	216	38
Івано-Франківська	621	401	2	82	121	15
Київська	1 609	1 321	13	101	117	57
Кропивницька	2 032	1 769	0	23	216	24
Луганська	1 907	1 275	45	94	462	30
Львівська	1 240	771	0,2	195	251	23
Миколаївська	2 000	1 708	4	3	252	34
Одеська	2 588	2 077	27	51	351	82
Полтавська	2 167	1 817	2	142	183	23
Рівненська	922	658	3	126	124	11
Сумська	1 695	1 235	0,04	273	165	23
Тернопільська	1 036	851	3	24	145	14
Харківська	2 381	1 937	8	109	286	42
Херсонська	1 962	1 780	0	10	150	23
Хмельницька	1 561	1 326	0,7	91	105	38
Черкаська	1 450	1 272	8	64	78	27
Чернівецька	470	331	0	41	68	30
Чернігівська	2 060	1 456	22	297	262	24
ВСЬОГО	41 329	32 698	190	2 294	5 283	864

Згідно даних, які наведені в таблиці 1 найменша частка сільськогосподарських угідь (до 1000 тис. га), припадає на Закарпатську, Івано-

Франківську та Рівненську області. Середня частка сільськогосподарських угідь (до 2000 тис. га), приходить на більшість областей, а саме АР Крим, Волинську, Житомирську, Київську, Луганську, Львівську, Миколаївську, Сумську, Тернопільську, Херсонську, Хмельницьку та Черкаську області. Найбільша частка сільськогосподарських земель (більше 2000 тис. га), знаходиться у Вінницькій, Дніпровській, Донецькій, Запорізькій, Кропивницькій, Одеській, Полтавській, Харківській та Чернігівській областях.

На рис.1.2, наведено частку сільськогосподарських угідь у відсотковому співвідношенні.

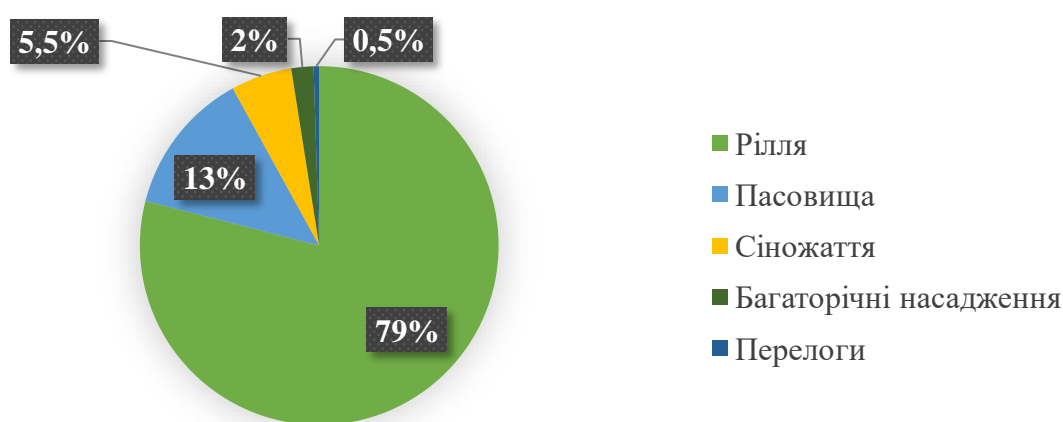

Рис.1.2. Частка сільськогосподарських угідь у відсотковому співвідношенні

Виконавши розрахунки, я дійшла до висновку, що рілля займає 79 % від загальної площі сільськогосподарських угідь, пасовища – 13 %, сіножаття – 5,5 %, багаторічні насадження – 2 %, перелogi – 0,5 %.

Відповідно, до несільськогосподарських угідь належать землі, які використовуються в якості просторового базису для розміщення об'єктів технологічно пов'язаних з веденням сільськогосподарського виробництва, а саме:

- господарські шляхи і прогони;
- полезахисні лісові смуги та інші захисні насадження, крім тих, що віднесені до земель лісового фонду;
- землі під господарськими будівлями і дворами;

– деградовані землі, які тимчасово виведені із активного сільськогосподарського обробітку з метою виконання комплексу заходів щодо штучного відновлення родючості ґрунтів.

У ст. 22 ЗКУ[1], визначаються види використання земель сільськогосподарського призначення, які відповідають їх цільовому призначенню, та особи, які мають право на отримання таких земель у власність та у користування. Так, землі сільськогосподарського призначення передаються у власність та надаються у користування:

1) громадянам:

- для ведення особистого селянського господарства;
- для садівництва;
- для городництва;
- для сінокосіння та випасання худоби;
- для ведення товарного сільськогосподарського виробництва.

2) сільськогосподарським підприємствам:

- для ведення товарного сільськогосподарського виробництва;

3) сільськогосподарським науково-дослідним установам та навчальним закладам, сільським професійно-технічним училищам та загальноосвітнім школам:

– для дослідних і навчальних цілей, пропаганди передового досвіду ведення сільського господарства;

4) несільськогосподарським підприємствам, установам та організаціям, релігійним організаціям і об'єднанням громадян:

- для ведення підсобного сільського господарства.

1.2. Нормативно-правова база функціонування земель особисто селянського господарства

Правовий режим земель особистого селянського господарства включає різні засоби формування тотального масиву земель, які призначені для ведення

сільськогосподарського виробництва. Відповідно до ЗУ «Про особисте селянське господарство» від 15 травня 2003 р.[6], *«особисте селянське господарство - це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму»*.[6]

Проаналізувавши чинне законодавство, я дійшла до висновку, що певного порядку реєстрації особистого селянського господарства не передбачено, тобто, відсутній окремий порядок реєстрації членів особистого селянського господарства. Тобто, якщо особа (або хтось із членів її сім'ї) має у власності або користуванні земельну ділянку з цим цільовим призначенням – то її можна вважати членом особистого селянського господарства. Тому, у такому випадку необхідно тільки стати на облік в органах місцевого самоврядування за місцем розташування цієї земельної ділянки. Крім того, брати участь в особистому селянському господарстві мають право лише особи, які перебувають в сімейних чи родинних відносинах.

Не менш важливим є те, що члени особистих селянських господарств є особами, які забезпечують себе роботою самостійно і відповідно до ЗУ «Про зайнятість населення»[7] належать до зайнятого населення за умови, що робота в цьому господарстві для них є основною.

У свою чергу, пенсійне забезпечення членів особистих селянських господарств та сплата ними страхових внесків здійснюються відповідно до законодавства.

Згідно ЗУ «Про особисте селянське господарство»[6], суб'єктами ведення особистого селянського господарства є фізичні особи. З цього можна зробити висновок, що юридичні особи не можуть вести особисте селянське господарство,

але, щодо володіння землею із цільовим призначенням під ведення особисто селянського господарства прями обмеження відсутні.

Все частіше, у суб'єктів особистого селянського господарства виникає питання «Чи можна будувати на землі, відведеній під це господарство?» А відповідь така, прямої заборони на здійснення житлового будівництва для задоволення власних потреб на земельній ділянці, відведеній для особистого селянського господарства, у законодавстві України немає. І того більше, до майна, яке використовується для ведення особистого селянського господарства, саме і належать жилі будинки, господарські будівлі та споруди. Тому, фактично законодавець визначив, що житловий будинок входить до майна господарства

Майно, яке використовується для ведення особистого селянського господарства, може бути власністю однієї особи, спільною частковою або спільною сумісною власністю його членів відповідно до чинного законодавства.

Звернення стягнення на майно члена особистого селянського господарства допускається лише на підставі рішення суду.

З'являється нове питання: «У яких випадках, припиняється ведення особистого селянського господарства?» Відповідь на це питання, висвітлено на схемі «Випадки припинення ведення особисто селянського господарства» (рис. 1.3):

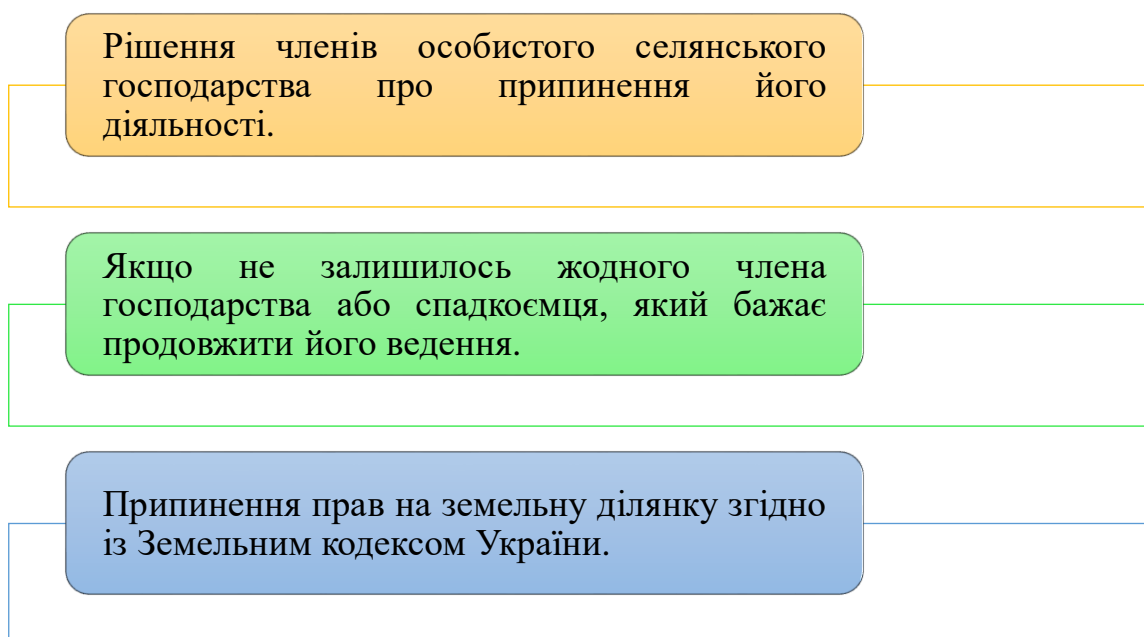

Рис.1.3. Випадки припинення ведення особисто селянського господарства

Згідно із Земельним кодексом України[8] сільські, селищні, міські ради за місцем розташування земельної ділянки, наданої для особистого селянського господарства, вилучають господарство з обліку особистих селянських господарств, за причинами, які наведені на схемі (рис.1.3).

У межах своїх повноважень, які визначені чинним законодавством України, органи місцевого самоврядування та органи виконавчої влади, можуть вирішувати спори щодо ведення особистого селянського господарства.

У ст. 5 ЗУ «Про особисте селянське господарство»[9] визначається, що для ведення особистого селянського господарства використовують земельні ділянки розміром не більше 2 гектарів, які передані фізичним особам у власність або користування. Якщо ж, громадяни України, які у свій час, реалізували своє право на безоплатну приватизацію земельної ділянки для ведення особистого підсобного господарства в розмірі менше ніж 2 гектарів, мають право на збільшення своєї земельної ділянки, звичайно в межах норм, які встановлені ст. 121 ЗКУ «Норми безоплатної передачі земельних ділянок громадянам»[10] для ведення особистого селянського господарства.

Тому, відповідно до ЗУ «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» від 5 червня 2003 р.[11], розмір земельної ділянки особистого селянського господарства може бути збільшений у разі отримання в натурі (на місцевості) земельної частки (паю) та її спадкування членами особистого селянського господарства.

Земельні ділянки особистого селянського господарства можуть бути власністю:

- однієї особи;
- спільною сумісною власністю подружжя;
- спільною частковою власністю членів особистого селянського господарства.

Суб'єктам особистого селянського господарства земельні частки (паї) можуть виділятися в натурі (на місцевості) суцільним масивом у спільну часткову власність та спільну сумісну власність.

У разі виходу з особистого селянського господарства кожен його член має право на виділення належної йому земельної ділянки в натурі (на місцевості).

Члени особистих селянських господарств як землевласники, мають сплачувати земельний податок. «Земельний податок - це обов'язковий платіж за користування земельними ділянками, що перебувають у власності громадян»[12]. Об'єктом плати за землю, виступає певна земельна ділянка, що перебуває у приватній власності. Ознайомитися зі ставками земельного податку з одного гектару сільськогосподарських угідь у відсотках від їх грошової оцінки, можна зі ст. 6 ЗУ «Про плату за землю» у редакції від 19 вересня 1996 р.[13]. Ця стаття, визначає ставки земельного податку у таких розмірах: для ріллі, сіножатей та пасовищ - 0,1%; для багаторічних насаджень - 0,03%. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру. Платежі за землю зараховуються до відповідних місцевих бюджетів.

На рис.1.4, наведені члени особистих селянських господарств, які звільняються від сплати земельного податку:

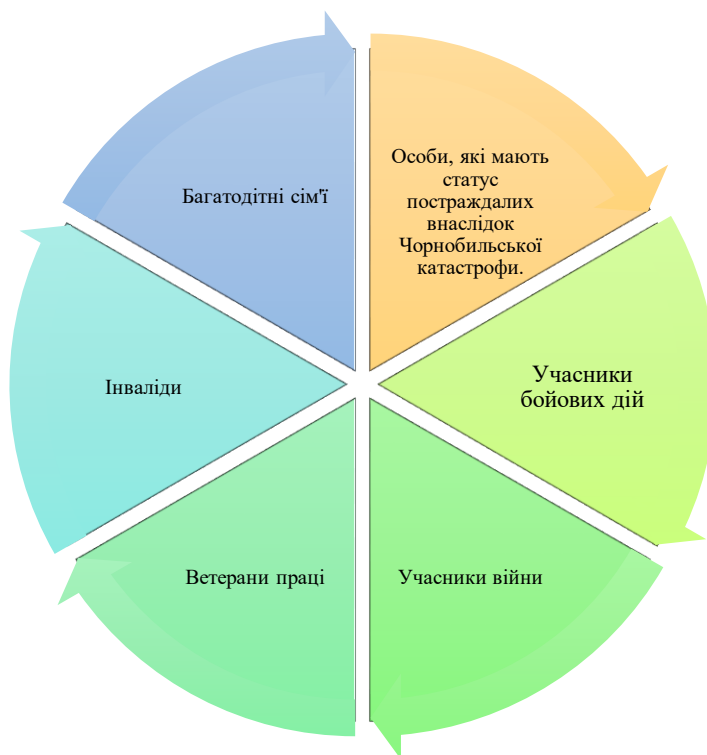

Рис.1.4. Особи, які звільняються від сплати земельного податку

У ст. 30 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» від 16 грудня 1993 р.[14] встановлено, що «самотні громадяни похилого віку, які мають у власності жилий будинок, звільняються повністю або частково від сплати земельного податку або орендної плати за землю».

Проаналізувавши зміст ст. 7 ЗУ «Про особисте селянське господарство»[15], можу сказати, що члени особисто селянського господарства мають право:

- самостійно господарювати на землі;
- укладати особисто або через уповноважену особу будь-які угоди, що не суперечать законодавству;
- реалізовувати надлишки виробленої продукції на ринках, а також заготівельним, переробним підприємствам та організаціям, іншим юридичним і фізичним особам;
- самостійно здійснювати матеріально-технічне забезпечення власного виробництва;
- відкривати рахунки в установах банків та отримувати кредити в установленому законодавством порядку;
- бути членами кредитної спілки та користуватися її послугами;
- отримувати трудову пенсію, а також інші види соціальної державної допомоги та субсидії;
- надавати послуги з використанням майна особистого селянського господарства;
- використовувати для власних потреб наявні на земельній ділянці загальнопоширені корисні копалини (пісок, глина, гравій), торф, лісові насадження, водні об'єкти, а також інші корисні властивості землі; на відшкодування збитків у випадках, передбачених законом;
- вільно розпоряджатися належним майном, виробленою сільськогосподарською продукцією та продуктами її переробки;

- брати участь у конкурсах сільськогосподарських виробників для отримання бюджетної підтримки відповідно до загальнодержавних і регіональних програм;

- об'єднуватися на добровільних засадах у виробничі товариства, асоціації, спілки з метою координації своєї діяльності, отримувати дорадчі послуги, відповідно до Закону України «Про сільськогосподарську дорадчу діяльність» від 17 червня 2004 р.[16].

У свою чергу, члени особистого селянського господарства зобов'язані:

- дотримуватися вимог земельного законодавства та законодавства про охорону довкілля;

- забезпечувати використання земельної ділянки за цільовим призначенням;

- підвищувати родючість ґрунтів та зберігати інші корисні властивості землі;

- не порушувати права власників суміжних земельних ділянок та землекористувачів;

- дотримуватися правил добросусідства та обмежень, пов'язаних зі встановленням земельних сервітутів та охоронних зон;

- своєчасно сплачувати земельний податок або орендну плату;

- дотримуватися діючих нормативів щодо якості продукції, санітарних, екологічних та інших вимог, надавати сільським, селищним, міським радам необхідні дані щодо їх обліку.

Отже, проаналізувавши чинне законодавство стосовно особистого селянського господарства, я дійшла до висновку, що основною вимогою цих законів є вимога щодо використання земельної ділянки, наданої особі у власність або користування, саме за визначеним цільовим призначенням.

РОЗДІЛ 2. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРОСТОРОВІ УМОВИ ОБ'ЄКТУ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1. Загальні відомості про земельну ділянку

Передбачена до відведення земельна ділянка площею 2,0000 га, є ділянкою земель державної власності. Дана ділянка розташована за межами населених пунктів в межах території Чорноморської сільської ОТГ (Кам'янської сільської ради) Миколаївського району (Очаківського району) Миколаївської області та відноситься до 07 Очаківського природно-сільськогосподарського району.

Місце розташування земельної ділянки визначено відділом Держгеокадастру у Миколаївському районі Миколаївської області.

Відповідно до Класифікації видів цільового призначення земель, затвердженою наказом Держкомзему від 23.07.2010 р. №548, зареєстровано в Мін'юсті України 01.11.2010 р. за №19141/18306 [17], ділянку, передбачену до відведення, віднесено до земель сільськогосподарського призначення. Код цільового використання А.01.03 - для ведення особистого селянського господарства, дані занесено до табл. 2.1.

Таблиця 2.1

Відомості про цільове призначення земельної ділянки

Код КВЦПЗ		Назва	Площа, га
Розділ	підрозділ		
Секція А	-	Землі сільськогосподарського призначення	2,0000
01	-	Землі сільськогосподарського призначення	
-	01.03	Для ведення особистого селянського господарства	

Вид земельних угідь: 001.01 рілля (землі, які регулярно розорюються з метою створення агротехнічних умов для вирощування на них сільськогосподарських культур).

Земельна ділянка має конфігурацію багатокутника. Рельєф спокійний, рівнинний, крутизна схилів від 0° до 3°. Під'їзди до ділянки здійснюються по

грунтових господарських шляхах. На даній ділянці відсутні будь-які будівлі та споруди.

Агровиробничі групи ґрунтів представленні ґрунтами:

– 75л – чорноземи південні малогумусні залишкового-слабосолонцоваті середньозмиті легкоглинисті на лесах.

На рис. 2.1 зображено викопіювання з картограми агровиробничих груп ґрунтів колишнього ЗАТ «Україна»

Рис.2.1. Викопіювання з картограми агровиробничих груп ґрунтів

Згідно Наказу Держкомзему України від 06.10.2003 р. №245 «Про затвердження переліку особливо цінних груп ґрунтів» [18], ґрунти 75л не відносяться до особливо цінних земель.

Земельна ділянка, що проєктується до відведення, раніше нікому не надавалася у володіння чи користування.

Обмеження та обтяження (сервітути) згідно Класифікатора обмежень обтяжень у використанні земельних ділянок, затвердженого наказом Держкомзему 29.12.2008 року №643 [19], відсутні.

При проведенні кадастрової зйомки земельної ділянки та її візуальному обстеженні в натурі на земельній ділянці, що відводиться земель природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду не виявлено. Земельна ділянка розташована за межами об'єктів природно-заповідного фонду, за межами прибережних захисних смуг та водоохоронних зон, за межами об'єктів культурної спадщини.

2.2. Природно-кліматичні умови в межах території Миколаївського району

Земельна ділянка розташована в межах території Чорноморської сільської ОТГ Миколаївського району Миколаївської області. Територія Миколаївського району розміщена у південній частині Миколаївської області (рис.2.1). Загальна площа району – 7434 кв. км. [20], що складає 30,2 % від всієї території Миколаївської області.

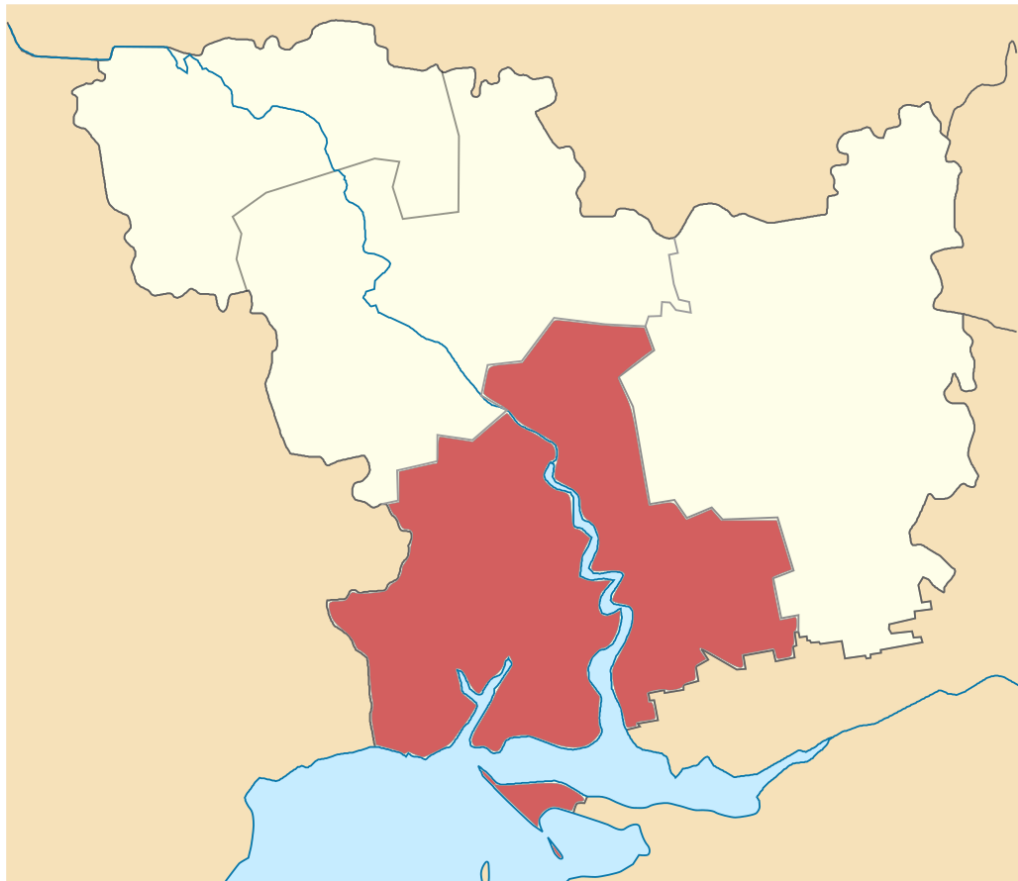

Рис.2.1. Розташування району на карті Миколаївської області

Територія району лежить на Причорноморській низовині на узбережжі Чорного моря. У центральній і південній частині району рельєф низовинний плоский, у північній частині — пологохвилястий, слабо розчленований ярами і балками; присутні поди, западини. Найбільша висота над рівнем моря 70 м.

На заході територія району омивається водами Березанського лиману, на півдні й сході — Дніпровсько-Бузького, на сході; Кінбурнський півострів на півдні омивається водами Ягорлицького лиману, на півночі — Дніпровсько-Бузького, на заході — водами Чорного моря. Берега лиманів та моря — абразійні уступи (береги (тераси), утворені в результаті абразійних процесів). На південь від Кінбурнської коси лежить острів Довгий, на захід — острів Березань.

Море та лимани району мілкі і літом досить теплі, багаті на водорості, які містять йод, бром, інші мікроелементи, які мають велике значення для життєдіяльності організму людини. На їх дні лежать поклади мулових грязей, які

потрібно використовувати в лікувальних цілях. Отже, якщо це все поєднати, то створюється картина унікального курортного – туристичного регіону.

Південна частина Миколаївської області піддається дії теплих повітряних мас, які надходять зі Середземного моря, а також частим входженням повітря з Атлантичного океану. Отже, для зимового сезону характерна похмура погода та підвищена туманність.

Територію України, як правило поділяють на 4 основні агрокліматичні зони (рис.2.2), які поступово переходять одна в одну [21]:

- I. Полісся;
- II. Лісостеп;
- III. Північний Степ;
- IV. Південний Степ.

Виділяють також 2 зони вертикальної зональності, а саме:

- A. Зона Кримських гір;
- Б. Зона Карпатських гір.

Виходячи з цього, територію району віднесено до IV агрокліматичного району, який характеризується жарким, посушливим літом та помірно холодною малосніжною зимою з частими відлигами.

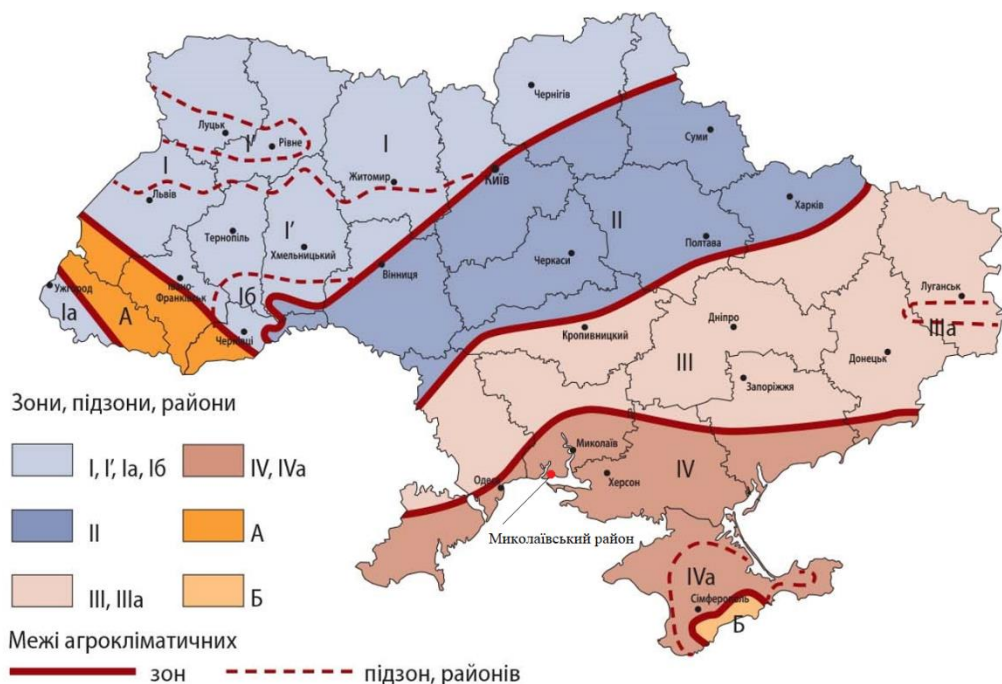

Рис.2.2. Агрокліматичне районування України

Клімат помірно-континентальний, сухий. Відчувається суттєвий дефіцит місцевих ресурсів питної води. Середньорічна температура повітря $+12^{\circ}\text{C}$. Пересічна температура повітря січня $-1,1^{\circ}\text{C}$ морозу, липня $- 26,5^{\circ}\text{C}$ тепла. Абсолютний максимум $+40^{\circ}\text{C}$, абсолютний мінімум $- 28^{\circ}\text{C}$. Тривалість без морозного періоду 170-235 днів.

Геологічна будова обумовила наявність четвертинних відкладів, які представлені лесами (гірська осадова порода сірувато-жовтого, іноді бурого або червонувато-бурого кольору.) й лесовими суглинками (лесовидна порода, яка відрізняється великим вмістом глинистих частинок, присутністю грубого піщаного і (рідше) галькового матеріалу, наявністю (іноді) шаруватості). На території району також присутні поклади глини, піску та вапняку.

У районі сформувались такі види ґрунтів, як чорноземи південні малогумусні і темно-каштанові, залишково слабосолонцювані ґрунти.

Товщина профілю чорноземів складає 60 см, вміст гумусу (найбільш цінна органічна і біологічно активна частина ґрунту) в орному шарі від 1 до 4%. Родючість орних земель господарства складає 63 бали.

Більша частина опадів, а саме 75-85% випадає у період з травня по жовтень. Мінімальна кількість опадів, яка перериває тривалий бездощовий період, становить 5 мм, якщо вони випадають протягом 1-5 днів.

Найбільше опадів випадає у перший літній місяць (червень), найменше – у лютому та березні. У літній сезон, в середньому, відбувається 5 бездощових періодів тривалістю, які тривають 10 днів і більше та приблизно 2 періоди тривалістю до 20 днів та більше. Бездощові періоди тривалістю більше 30 днів повторюються у середньому 14-16 разів за десятиріччя.

Протягом року переважають вітри північно-східного напрямку. Середньорічна швидкість вітру коливається від 3,2 до 5.1 м/с. Протягом теплого періоду присутні суховії, які іноді супроводжуються температурою повітря понад 26°C .

Критична найвища зафіксована температура при суховію сягала більше 30°C, відносна вологість складає 16-20 %, швидкість вітру – від 5 до 10 м/с (літо 1999 р.)

Ранньою весною та пізно восени спостерігаються «холодні» суховії, коли температура повітря сягає відмітки нижче 10 °С, низька відносна вологість та велика швидкість вітру. За такого сполучення метеорологічних чинників нерідко відбуваються пилові бурі, які особливо можна спостерігати ранньою весною.

Суховії під час вегетаційного періоду тривають від 10 до 14 днів. Тривалі періоди з суховіями викликають підсилене випаровування вологи з поверхні ґрунту та водоймищ, що веде до зниження рівня ґрунтових вод.

У літній період переважає вітер північно-західного напрямку, в холодний період спостерігається вітер південно-східного напрямку. Сильні штормові вітри переважно північного напрямку спостерігаються частіше в зимню пору року і сягають відмітки майже 20 м/с.

Відносна вологість повітря в зимові місяці становить 85-89%, з максимумом у січні, мінімум відносної вологості спостерігається у липні – більше 5%. Вологість повітря та її територіальне розподілення залежить від температурних та циркуляційних особливостей.

Отже, аналіз природних умов Миколаївського району свідчить про необхідність врахування факторів при розробленні проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства.

2.3. Характеристика просторових умов об'єкта господарської діяльності

Земельна ділянка, де безпосередньо проводиться дослідження, надана до відведення у власність громадянину України Голінку Івану Андрійовичу для ведення особистого селянського господарства із земель сільськогосподарського призначення державної власності знаходиться в межах території Чорноморської селищної ОТГ Миколаївського району Миколаївської області.

Запроектована до відведення земельна ділянка загальною площею 2,0000 га, з них для ведення особистого селянського господарства – 2,000 га.

Охоронні зони показані на кадастровому плані та планах меж зон обмежень у використанні земельної ділянки.

Охоронні зони згідно чинного законодавства - це території із режимом обмеженого використання, що встановлюються навколо особливо цінних та/або вразливих об'єктів з метою їх охорони.

У ст. 112 ЗКУ[22] сказано, що охоронні зони створюються:

- навколо особливо цінних природних об'єктів, об'єктів культурної спадщини, гідрометеорологічних станцій тощо з метою охорони і захисту їх від несприятливих антропогенних впливів;

- навколо споруд електронних комунікацій, у тому числі базових станцій мобільного зв'язку, земних станцій супутникового зв'язку, уздовж ліній електронних комунікаційних мереж, електропередачі, земель транспорту, навколо промислових об'єктів для забезпечення нормальних умов їх експлуатації, запобігання ушкодження, а також зменшення їх негативного впливу на людей та довкілля, суміжні землі та інші природні об'єкти.

Відповідно охоронні зони, встановлюються навколо:

- об'єктів природно-заповідного фонду;
- об'єктів культурної спадщини;
- об'єктів транспорту;
- об'єктів зв'язку;
- об'єктів енергетики;
- об'єктів гідрометеорологічної діяльності;
- геодезичних пунктів;
- інженерних комунікацій.

Потрібно також зауважити, що правовий режим земель охоронних зон визначається законодавством України та відрізняється залежно від об'єкта, навколо якого встановлена зона, проте завжди передбачає обмеження щодо можливих видів використання земельної ділянки.

У даному випадку проєктне рішення має правове і екологічне обґрунтування. Пропозиції щодо подальшого використання земельної ділянки ґрунтуються на певних нормативних актах, які у свою чергу запобігають недбайливому витрачання землі і спрямовані на збереження і збільшення родючості ґрунтів та поліпшення природних ландшафтів.

Зняття та перенесення ґрунтового покриву на земельній ділянці у результаті реалізації проєктного рішення не передбачено.

Використання затвердженої містобудівної документації не проводилось, у зв'язку з її відсутністю, викопіювання із такої документації не використовувались.

Після отримання вихідної інформації щодо земельної ділянки та перед початком проєктних робіт, з метою визначення розмірів та площі земельної ділянки, за рахунок якої буде здійснюватися відведення земель, було проведено візуальне обстеження пунктів Державної геодезичної мережі (ДГМ) та об'єктів зйомки та виконано кадастрову зйомку земель.

Державна геодезична мережа України — це сукупність пунктів мережі, рівномірно розміщених на території України і закріплених на місцевості спеціальними центрами, які забезпечують їх збереження та стійкість у плані та за висотою протягом тривалого часу[23]. Складається з астрономо-геодезичної мережі (АГМ) та опорної геодезичної мережі (мережі згущення).

Створення Державної геодезичної мережі України на основі традиційних методів триангуляції, трилатерації, полігонометрії, нівелювання (геометричного нівелювання) було майже завершено до початку 90-х років ХХ ст..

Сучасна АГМ України налічує 5933 пункти 1 і 2 класів точності, 108 базисів, 256 астрономічних пунктів Лапласа з визначеними на них координатами й азимутами[23].

До використання земельної ділянки суб'єкт земельних відносин зможе приступити після державної реєстрації прав на землю.

Землевласник земельної ділянки зобов'язаний:

- забезпечити використання за цільовим призначенням;
- своєчасно сплачувати земельний податок;

- дотримуватись правил добросусідства;
- не порушувати прав власників (землекористувачів) суміжних ділянок;
- додержуватись вимог законодавства про охорону довкілля;
- виконувати умови, поставлені органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування за проектом землеустрою.

Використання земельної ділянки землевласником повинно здійснюватися з дотриманням вимог ст. 91 ЗКУ[24] та згідно положень чинного законодавства.

РОЗДІЛ 3. ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ПРОЄКТУ ВІДВЕДЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ У ВЛАСНІСТЬ

3.1. Проектне рішення щодо провадження процесу землевпорядної діяльності

Склад технічної документації, порядок виконання робіт відповідають вимогам чинних законодавчих та нормативних актів України та технічному завданню на виконання робіт.

Підставою для розроблення проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки є:

- заява замовника Голінка Івана Андрійовича до Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області (Додаток А);
- заява замовника Голінка Івана Андрійовича до розробника документації (Додаток В);
- договір на складання проєкту землеустрою;
- наказ Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області від 13.01.2020 р. №987/0/14/-20-СГ (Додаток С);
- рішення Радсадівської сільської ради Миколаївського району Миколаївської області III чергової сесії VIII скликання № 23 від 22.06.2021 року (Додаток D).

При розробленні проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки досліджено та проаналізовано науково-технічну та проєктну документацію із землеустрою, містобудівного та державного земельного кадастру, а також правової основи відведення земельної ділянки.

Даним проєктом відповідно до ЗКУ[8], ст. 5 ЗУ «Про особисте селянське господарство»[9], ст. 50 ЗУ «Про землеустрій»[25] передбачено відведення у власність земельної ділянки громадянину України Голінку Івану Андрійовичу площею 2.0000 га ріллі для ведення особистого селянського господарства із земель сільськогосподарського призначення державної власності, не надані у

власність або користування в межах території Чорноморської сільської ОТГ Миколаївського району Миколаївської області.

Документами, що обґрунтовують розмір та призначення земельної ділянки є:

- наказ Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області від 13.01.2020 р. №987/0/14/-20-СГ;
- рішення Радсадівської сільської ради Миколаївського району Миколаївської області III чергової сесії VIII скликання № 23 від 22.06.2021 року.

Запроектована до відведення земельна ділянка розташована за адресою: Миколаївська область, Миколаївський район, Чорноморська сільська ОТГ, раніше нікому не надавалась у власність та не передавалась у користування. Усі умови є придатними для ведення особистого селянського господарства. Ділянка сформована прямокутної форми. Під'їзд здійснюється по ґрунтовим господарським шляхам.

Відомості про кількісний та якісний склад земель згідно проекту приведено в експлікації земельних угідь (табл. 3.1).

Таблиця 3.1

Експлікація земельних угідь, га

Номер ділянки	Назва землекористувача, за рахунок якого відводиться земельна ділянка	Форма власності	КВЦПЗ	Всього земель	Фактичний склад земельних угідь		Склад земельних угідь	
					Рілля		Рілля	
					Всього	Рілля	Всього	Рілля
					001.00	001.00	001.00	001.00
4	Землі с/г призначення	державна	А.01.03	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000
Всього				2.0000	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000
в т.ч. в зоні дії обмежень: 01.05 – охорона зона навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи				0.0196	0.0196	0.0196	0.0196	0.0196

Відповідно отримано викопіювання із кадастрової карти (плану) (рис. 3.1):

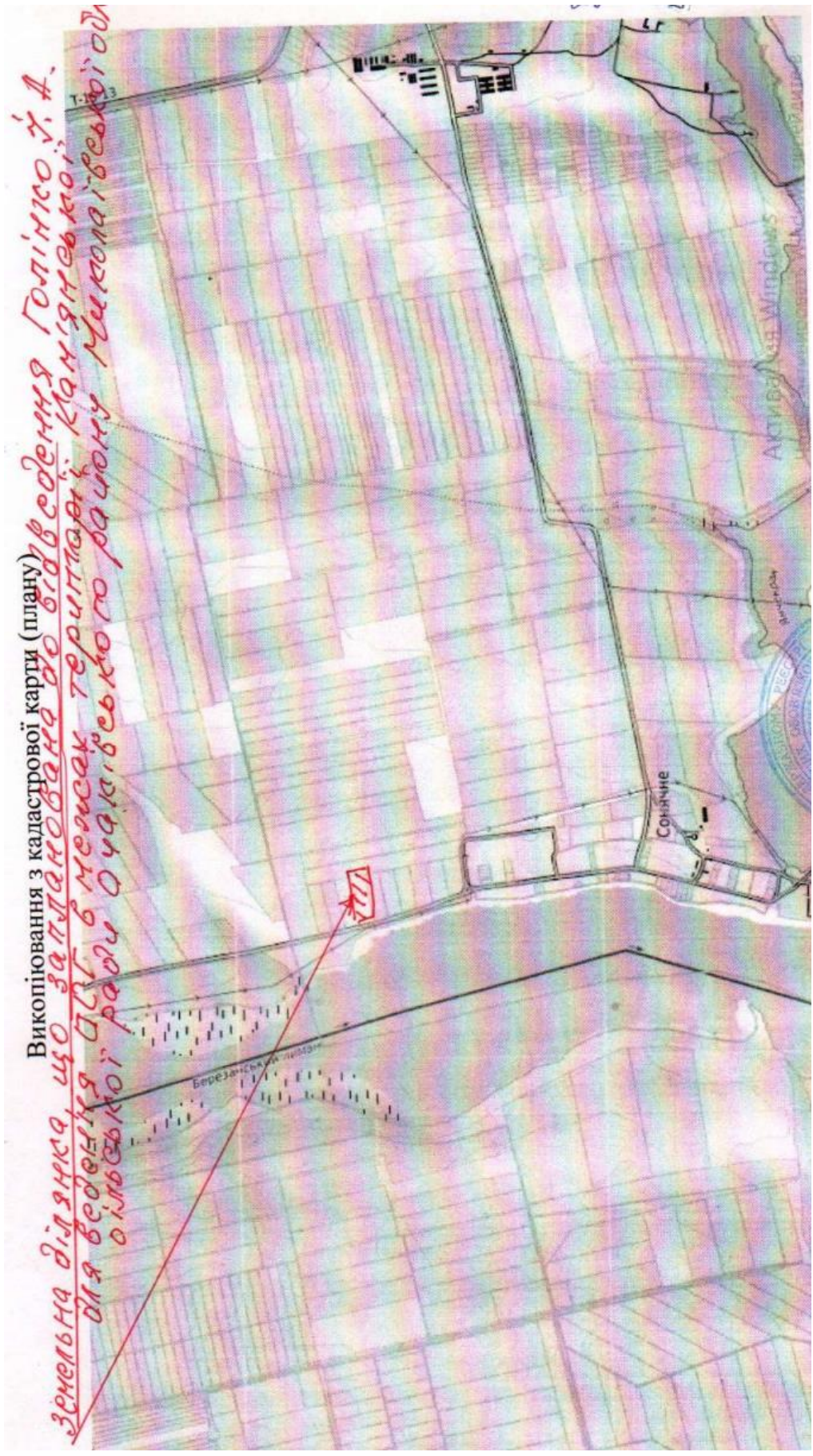

Рис.3.1. Викопіювання з кадастрової карти (плану)

3.2. Комплекс топографо-геодезичних робіт

На підготовчому етапі виконання робіт по складанню проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки проведено топографо-геодезичні вишукування з метою визначення просторових даних щодо земельної ділянки, яку передбачається відвести у власність громадянину України для ведення особистого селянського господарства.

При проведенні робіт було використано дані Публічної кадастрової карти України[26], а саме:

- межі суміжних земельних ділянок;
- площа суміжних земельних ділянок;
- координати суміжних земельних ділянок;
- інформація про кадастровий поділ;
- координати поворотних точок суміжних земельних ділянок;
- інформація з інших шарів.

По визначеним межах в натурі (на місцевості) суміжних земельних ділянок, було проведено кадастрову зйомку земель, що підлягають відведенню, за допомогою GPS-приймача Aschtech модель «Locus» (GPS та антена в одному корпусі) s/n 80037201BLC120002111, s/n 80037201BLC120001791 та GPS-приймача Leica Viva Uno 10 типу «GS10» S.No 1546358 01018428 та «GS05» (антена-насадка для CS10) S.No VFB09460090 Art.No 770666 Equip No. 3 9176 GPS-устаткування «Locus» - «Leica» та електронного тахеометра Leica TC 405 № 833110 з дотриманням вимог інструкції з топографічного знімання у масштабах 1:10 000, 1:5 000, 1:2 000, 1:1 000, 1:500 (ГКНТА – 2.04 – 02 - 98)[27] з прив'язкою до твердих контурів на місцевості та з прив'язкою до пунктів державної геодезичної мережі (ДГМ): Розкопана і Вовчий.

За замовленням було отримано виписку координат та висот пунктів ДГМ із Банку геодезичних даних (БГД), яка надана Науково-дослідним інститутом геодезії та картографії (табл. 3.2).

Таблиця 3.2

Виписка координат та висот пунктів ДГМ

№ з/п	Індекс з БГД	Назва пункту	Клас пункту	КООРДИНАТИ		Висота над рівнем моря, м	Клас нівелювання
				Х	У		
1	L360834700	Розкопана	3	5 189 198.776	284 476.008	54.678	IV
2	L360834600	Вовчий	3	5 189 662.721	289 943.117	53.731	IV

З метою визначення розмірів та площі земельної ділянки, за якої буде здійснюватися відведення земель, було проведено візуальне обстеження пунктів ДГМ та об'єктів зйомки та виконано кадастрову зйомку земель. Кадастрова зйомка земель здійснювалася з установкою базової станції на пункті ДГМ Розкопана (L360834700) з вимірюванням векторів на пункт Вовчий (L360834600), що відображено на схемі прив'язки точок планової знімальної основи до пунктів ДГМ (рис. 3.2).

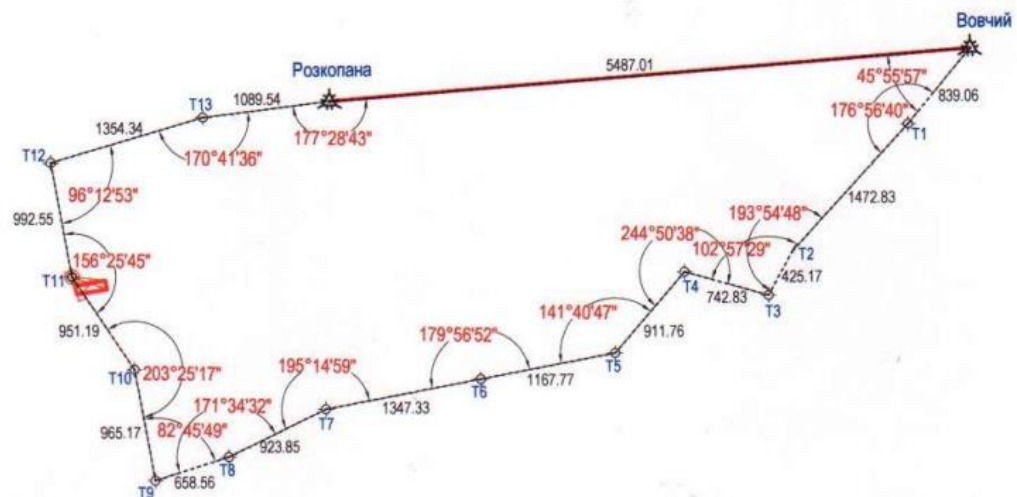

Рис.3.2. Схема прив'язки точок
планової знімальної основи до пунктів ДГМ

Відповідно до вимог п.3 рішення колегії Дергеокадастру від 19.10.18 № 1/5 «Про стан ведення державного земельного кадастру та державного реєстру прав

на землю та нерухоме майно»[28], листа Держгеокадастру та листа головного управління земельних ресурсів у Миколаївській області, земельно-кадастрові роботи були виконані в Державній системі координат UA_UCS_2000/LCS_48 (місцева система координат Миколаївської області – УСК-2000 (згідно Наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 02.12.2016 №509 «Про затвердження Порядку використання Державної референтної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт з землеустрою» [29])). Координати зовнішніх меж земельних ділянок обраховані в системі координат 1963 року.

Обробку матеріалів геодезичних вимірів проведено за допомогою ліцензійного програмного забезпечення Geodessy від Delta Digital та GIS-6, яка допомагає у створенні даних про земельну ділянку, суб'єктів права, обмежень, технічної документації, проектів відведення земельних ділянок та інших документів, дає можливість у веденні чергових планів та карт, виконує комплекс проектних та земельно-кадастрових робіт від обробки геодезичних вимірів до створення файлу обміну земельно-кадастровою інформацією.

Камеральні роботи щодо обчислення координат планової знімальної основи координат поворотних точок, меж земельних ділянок і меж контурів земельних угідь, розрахунків та графічних побудов виконані на персональному комп'ютері (ПК) за допомогою ліцензійного програмного забезпечення в модулі Geodessy від Delta Digital.

За матеріалами зйомки складено план кадастрової зйомки у масштабі 1:5000 (рис.3.3), обчислено площу і периметр земельної ділянки (табл. 3.2), складено відомість обчислення координат теодолітних ходів (Додаток Е) та каталог координат земельного масиву(табл. 3.3).

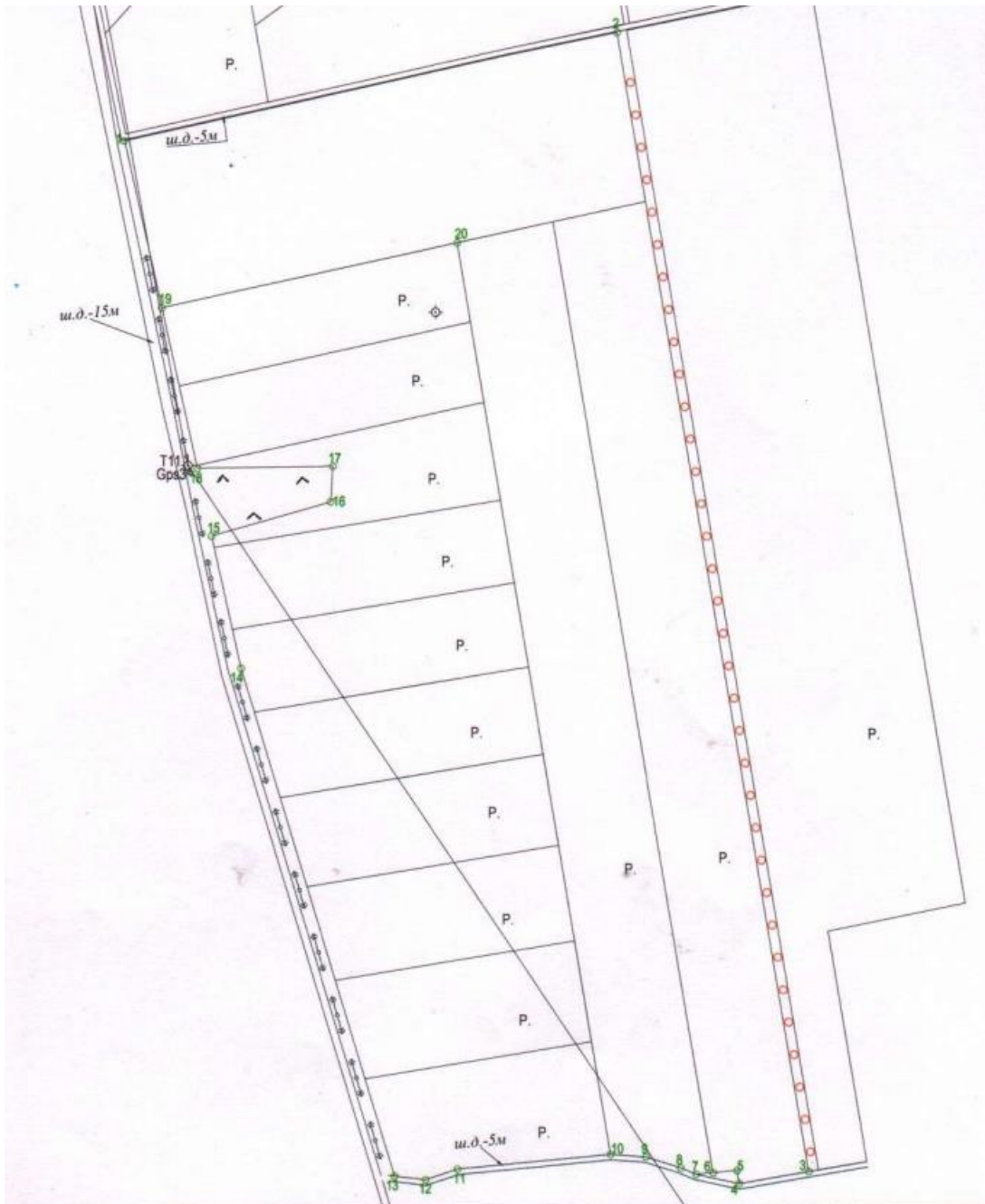

Рис.3.3 План кадастрової зйомки (Масштаб 1:5 000)

Примітка:

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ:	
○11	точки зйомочної основи GPS устаткування
⊙T11	точки планової основи
Gps3	пункти спостереження GPS-устаткуванням "Locus"- "Leica"

На плані кадастрової зйомки, відображені межі земельної ділянки, межі контурів земельних угідь, поворотні точки меж земельної ділянки, їх номери, лінійні проміри між ними.

Таблиця 3.2

Відомості обчислення площі земельної ділянки

Номера пунктів	Лінії	КООРДИНАТИ	
		X	Y
1	129.90	5187589.189	282575.063
2	129.90	5187567.116	282447.052
3	76.51	5187545.042	282319.040
4	131.86	5187619.670	282302.192
5	131.86	5187642.077	282432.136
6	76.41	5187664.483	282562.080

За наведеними у таблиці показниками, було визначено, що:

- площа (S) = 2.0000
- периметр (P) = 765.54 м

Таблиця 3.3

Каталог координат земельного масиву

Номера пунктів	Кути (ліві)	Дирекційні кути	Лінії	КООРДИНАТИ	
				X	Y
1	90°15'34"			5187838.261	282253.568
		77°07'55"	274.90		
2	86°54'55"			5187899.481	282521.559
		170°12'60"	843.70		
3	86°14'07"			5187068.047	282664.925
		263°58'53"	139.69		
4	167°13'06"			5187053.400	282526.007
		251°11'59"	30.46		
5	155°07'23"			5187043.584	282497.171
		276°04'35"	28.68		
6	113°05'01"			5187046.619	282468.657
		342°59'34"	484.22		

Номера пунктів	Кути (ліві)	Дирекційні кути	Лінії	КООРДИНАТИ	
				X	Y
7	175°42'51"			5187509.660	282327.027
		347°16'43"	123.60		
8	93°39'09"			5187630.225	282299.810
		73°37'34"	112.71		
9	109°16'59"			5187661.997	282407.946
		2°54'33"	32.66		
10	85°44'57"			5187694.618	282409.604
		268°39'31"	123.29		
11	101°16'02"			5187691.731	282286.344
		347°23'29"	150.15		

За відомими даними, наведеними у каталозі визначено, що:

- площа (S) = 19.6658 га
- периметр (P) = 2344.1 м

Міри ліній по окружних межах земельної ділянки зазначені з точністю до 0,01 м, а площа земельної ділянки зазначена з точністю до 0,0001 га.

Нормальні висоти геодезичних пунктів визначаються в Балтійській системі висот 1977 року, вихідним початком якої є нуль Кронштадтського футштока. Система координат УСК-2000 на місцевості закріплена пунктами ДГМ.

3.3. Просторове планування земельної ділянки

Згідно чинного законодавства, який потребує певного обов'язкового переліку документів був складений ситуаційний план земельної ділянки, масштабом - 1:25 000, його ще називають схемою території або її графічним відображенням (рис. 3.4).

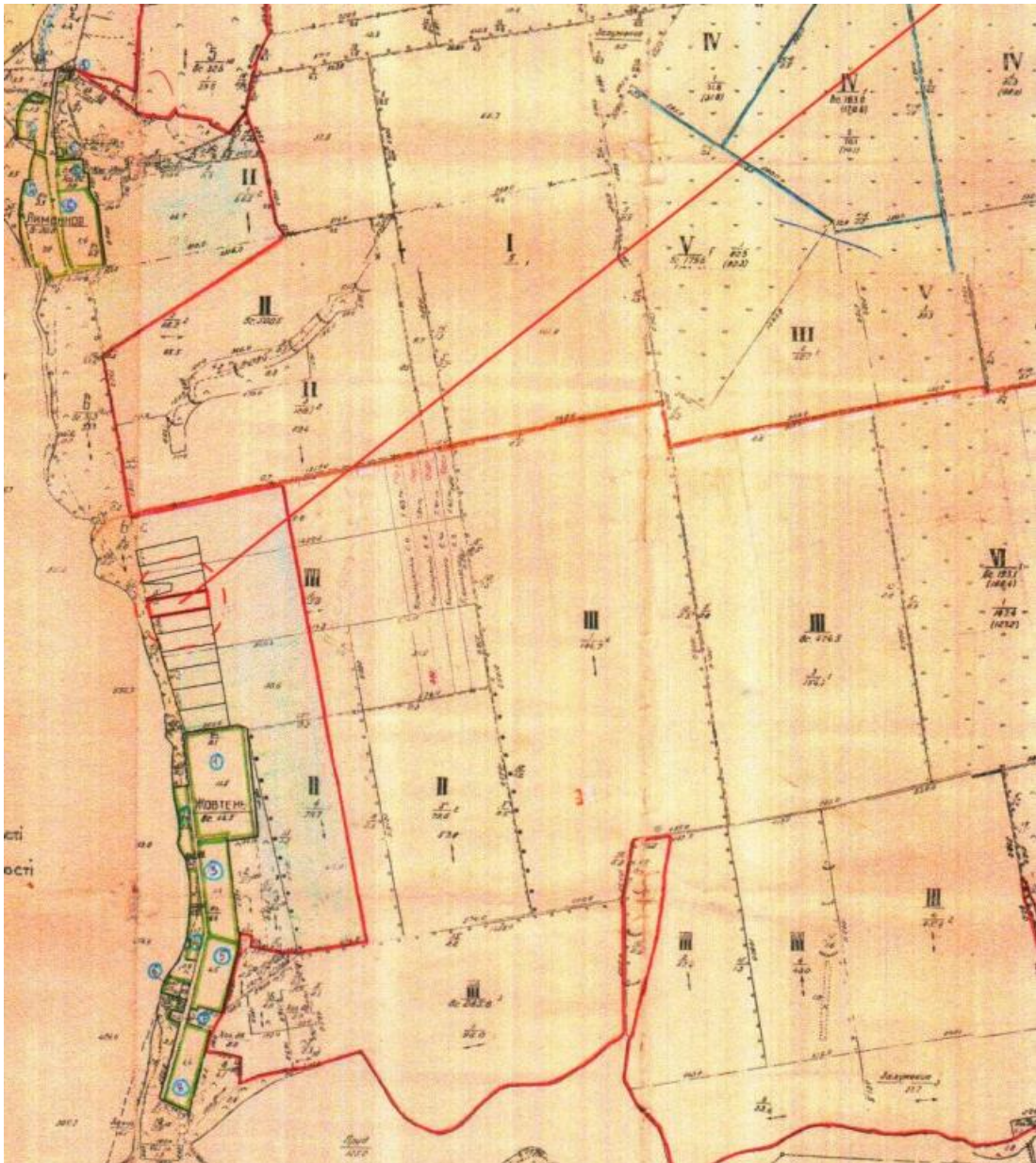

Рис. 3.4. Ситуаційний план (масштаб 1:25 000)

На ситуаційному плані вказуються всі особливості майбутнього будівельного майданчика і навколишніх інженерних конструкцій. Тому що, без цих позначень ситуаційний план місцевості буде неточним.

На ньому відображають:

- особливості ландшафту і рельєфу ділянки, а також її межі;
- місцезнаходження магістралей, залізничних шляхів, сусідніх об'єктів нерухомості, електричних опор, червоних ліній тощо.

Слід зауважити, що ділянка, яка відображає ситуаційний план має прив'язку до навколишньої місцевості. Іншими словами, зелені зони, поверховість житлових і торгово-розважальних споруд, що знаходяться поблизу, назва вулиць із зазначенням номерів будинків. Тому що, інакше при плануванні будівництва можуть бути допущені помилки, які приведуть до швидкого осадку будівель та інших проблем.

Відповідно до переліку документів, було також складено кадастровий план земельної ділянки в масштабі 1:5000 (рис. 3.5), на якому відображено суміжних землекористувачів/землевласників, відомість обчислення площі меж зон обмежень (табл. 3.4), відомість обчислення площі земельної ділянки (табл. 3.5), відомість про межові знаки та встановлення їх в натурі (на місцевості) (табл. 3.6), перелік земельних угідь (табл. 3.7) і відомість про цільове призначення земельної ділянки (табл. 3.8).

Рис.3.5. Кадастровий план земельної ділянки

Примітка:

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ:

	межі земельної ділянки що відводиться	
76.51	дані для встановлення меж земельних ділянок в натурі	
4	номер земельної ділянки	
2.0000	площа земельної ділянки (га)	
\circ^3	місця встановлення межових знаків та їх номери	
75л	шифр, бал бонітету та площа	
2.0000	агровиробничої групи ґрунтів	Від
0.0196	межа та площа зони обмежень ЛЕМ- 10кВ складає	Від
	10м по обидві сторони від крайніх проводів	

Опис меж:

Від А до Б – землеволодіння громадянина Кошмака І.П.,
(кадастровий номер земельної ділянки - 4825181200:03:000:2712);

Від Б до А – землі державної власності не надані у власність або користування.

Таблиця 3.4

Відомість обчислення площі меж зон обмежень

Номера пунктів	Лінії	КООРДИНАТИ	
		X	Y
1	76.51	5187545.086	282319.426
2	2.92	5187619.710	282302.579
3	76.47	5187620.206	282305.457
4	2.22	5187545.463	282321.609

За даними, які наведені у табл., було вираховано площу меж зон обмежень земельної ділянки і її периметр.

- площа (S) = 0.0196 га
- периметр (P) = 158.12 м

Код 01.01.05 – охорона зона навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи

Таблиця 3.5

Відомості обчислення площі земельної ділянки

Номера пунктів	Лінії, м	КООРДИНАТИ	
		X	Y
1	129.90	5187589.189	282575.063
2	129.90	5187567.116	282447.052
3	76.51	5187545.042	282319.040
4	131.86	5187619.670	282302.192
5	131.86	5187642.077	282432.136
6	76.41	5187664.483	282562.080

За наведеними у таблиці показниками, було визначено, що:

- площа (S) = 2.0000 га
- периметр (P) = 765.54 м

Таблиця 3.6

Відомість про межові знаки та встановлення їх в натурі
(на місцевості)

Номер межового знаку	Номер поворотної точки земельної ділянки	X, м	У, м
20__.-000-00001	1	5187589.189	282575.063
20__.-000-00002	2	5187567.116	282447.052
20__.-000-00003	3	5187545.042	282319.040
20__.-000-00004	4	5187619.670	282302.192
20__.-000-00005	5	5187642.077	282432.136
20__.-000-00006	6	5187664.483	282562.080

Механізм встановлення меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками виконано у відповідності до Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості)[] та їх закріплення межовими знаками, затвердженої наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18.05.2010 № 376, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16.06.2010 року № 391/17686[30].

Таблиця 3.7

Перелік земельних угідь

Всього земель, га	у тому числі за зем. угіддями, га	001.01 Рілля
Площа земельної ділянки	2.0000	2.0000
У тому числі в зоні дії обмежень	-	-

Код угідь згідно КВЗУ – 001.01 – рілля (землі, які регулярно розорюються з метою створення агротехнічних умов для вирощування на них сільськогосподарських культур). Площа відведення – 2.0000 га.

Таблиця 3.8

Відомості про цільове призначення земельної ділянки

Цільове призначення (проектне)	Для ведення особистого селянського господарства
Код цільового призначення (проект)	A.01.03
Цільове призначення (існуюче)	Землі запасу (земельні ділянки кожної категорії земель, які не надані у власність або користування громадянам чи юридичним особам)
Код цільового призначення (існуюче)	K.16.00
Площа, га	2.0000
Категорія земель	Землі сільськогосподарського призначення

Проектом землеустрою щодо відведення земельної ділянки, ділянку віднесено до земель сільськогосподарського призначення (землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури або призначені для цих цілей), категорія земель визначена відповідно до ст.19 ЗКУ[31].

Цільове призначення земельної ділянки, яку передбачено до відведення, віднесено до земель сільськогосподарського призначення. Код цільового використання A.01.03 - для ведення особистого селянського господарства.

3.4. План меж зон обмежень і сервітутів земельної ділянки

Наступним етапом роботи є складання плану меж зон обмежень та обтяжень з цілю одержання достовірної графічної й аналітичної інформації про склад, наявність, місце розташування об'єктів з особливим режимом використання земель і меж зон особливого режиму землекористування (ЗОРЗ).

Складання кадастрового плану обмежень і обтяжень здійснюється у такому порядку:

- підготовчі роботи;
- складання кадастрового плану обмежень і обтяжень й обчислення площ ЗОРЗ;
- розгляд, узгодження й затвердження документації;
- виготовлення і видача документів замовнику.

Що являє собою особливий режим використання земель? Це режим землекористування, що обмежує ті або інші види господарської (або) правової діяльності на території зон особливого режиму землекористування, з метою гарантування прав власників землі, захисту населення від шкідливого впливу промислових та інших об'єктів, що мають спеціальний режим виробничої діяльності.

У свою чергу обмеження - це перелік дій (права третіх осіб), що обмежують права власника або користувача щодо розпорядження або користування земельною ділянкою. А от обтяження на використання землі - це право на земельну ділянку, включаючи право на заставу, оренду, сервітути, обмеження, обов'язки по договору, рішення суду про передачу прав і інші встановлені законодавством права відносно землі.

Відповідно до ст. 98 ЗКУ[32] право земельного сервітуту – це право власника або землекористувача земельної ділянки чи іншої заінтересованої особи на обмежене платне або безоплатне користування чужою земельною ділянкою (ділянками).

Суть цього права залишилась незмінною – власники або землекористувачі земельних ділянок чи інші заінтересовані особи можуть вимагати встановлення на свою користь права користування чужою земельною ділянкою.

Слід також зауважити, що встановлення земельного сервітуту не веде до позбавлення власника земельної ділянки, щодо якої встановлений земельний сервітут, прав володіння, користування та розпорядження нею.

Відтак, земельний сервітут встановлюється у виняткових випадках – коли в інший спосіб добратися до ділянки неможливо.

У ст. 99 ЗКУ[33] сказано, що право земельного сервітуту може полягати у праві проходу або проїзду через чужу земельну ділянку, прокладанні та експлуатації ліній електромереж, зв'язку і трубопроводів, розміщенню тимчасових споруд, прокладанню на свою земельну ділянку водопроводу із чужої природної водойми або через чужу земельну ділянку та ін.

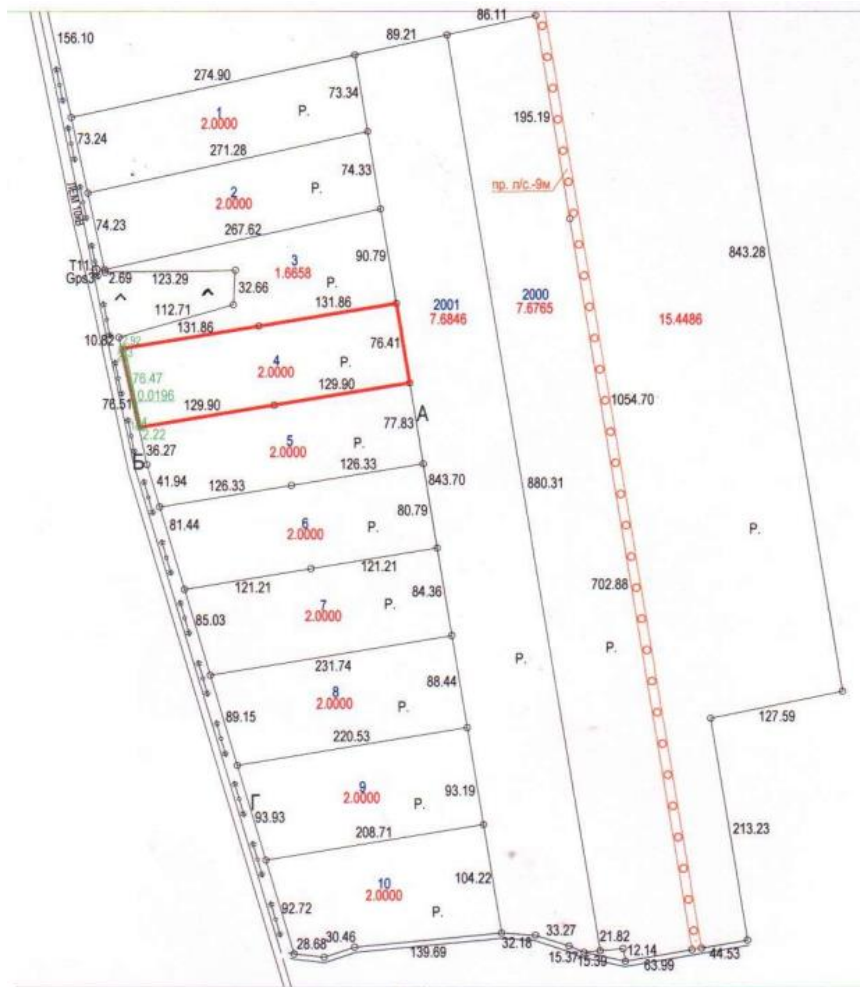
У даному випадку земельні сервітути на земельну ділянку для ведення особистого селянського господарства не встановлювались.

На плані меж зон обмежень та обтяжень земельної ділянки повинно бути відображено межі адміністративно-територіальних утворень і земельних ділянок в межах населеного пункту та поза його межами, кадастрові квартали та зони, їх кадастрові номери, об'єкти, що мають особливий режим діяльності (землекористування), межі зон обтяжень і обмежень.

До об'єктів, що мають особливий режим діяльності (землекористування) належать об'єкти:

- промисловості, транспорту, зв'язку, оборони та іншого призначення;
- природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення .

Після проведення аналізу, було розроблено план меж зон обмежень земельної ділянки в межах території Миколаївської області, Миколаївського району, Чорноморської сільської ОТГ(рис.3.6).

Примітка:

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ:	
	межі земельної ділянки що відводиться
80.79	дані для встановлення меж земельних ділянок в натурі
4	номер земельної ділянки
2.0000	площа земельної ділянки (га)
○3	місця встановлення межових знаків та їх номера
◇T11	точки планової основи
	межа та площа зони обмежень ЛЕМ- 10кВ складає 10м по обидві сторони від крайніх проводів

Рис.3.6. План меж зон обмежень земельної ділянки
Миколаївської області, Миколаївського району,
Чорноморської сільської ОТГ

Визначено перелік обмежень щодо використання земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства на землях сільськогосподарського призначення. (Додаток F).

На земельній ділянці знаходиться охоронна зона ліній електромереж (ЛЕМ) – 10 КВт, яка складає 10 м по обидві сторони від крайніх проводів.

Код – 01.01.05 – охорона зона навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи.

Умови використання земель в охоронній зоні ЛЕМ регламентуються Правилами охорони електричних мереж, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.1997 р. №209[34].

У санітарно-захисних зонах інженерно-технічних споруд і комунікацій заборонено:

- будь-яке будівництво будинків і споруд;
- проведення гірничих вантажно-розвантажувальних, днопоглиблювальних, землечерпальних, вибухових, меліоративних робіт;
- застосування виробничих і транспортних засобів висотою більше 4,5 м;
- виконання земляних робіт на глибині більше 0,3 м та планування ґрунту;
- застосування ударних механізмів та скидання важких предметів вагою більше 5 тон;
- розміщення автозаправних станцій та інших сховищ мастил та палива;
- виконання сільськогосподарських робіт без погодження із експлуатаційними органами;
- влаштування звалищ;
- влаштування стадіонів, ринків, зупинок громадського транспорту

Наступним кроком було обчислено площу меж зон обмежень(табл. 3.9):

Таблиця 3.9

Відомість обчислення площі меж зон обмежень

Номера пунктів	Кути (ліві)	Лінії	КООРДИНАТИ	
			X	Y
1	92°56'17"	76,51	5187545.086	282319.426
2	87°03'43"	2,92	5187619.710	282302.579
3	92°24'41"	76,47	5187620.206	282305.457
4	87°35'19"	2,22	5187545.463	282321.609

Провівши розрахунок, стало відомо, що:

- периметр (P) = 158.1м;
- площа (S) = 0.0196 га.

3.5. Процедура перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість)

Згідно ст. 26 ЗУ «Про землеустрій»[35], розробленням документації із землеустрою можуть займатись юридичні та фізичні особи-підприємці (ФОП), які мають у наявності достатнє технічне та технологічне забезпечення. У випадку з юридичними особами, у їх складі повинен працювати за основним місцем роботи сертифікований інженер-землевпорядник, який є відповідальним за якість робіт із землеустрою. У випадку з ФОП вони мають бути сертифікованими інженерами-землевпорядниками.

За ст. 55 ЗУ «Про землеустрій»[36] встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) проводиться відповідно до топографо-геодезичних і картографічних матеріалів за допомогою спеціальних пристроїв на основі технічної документації із землеустрою, якою визначається місцеположення поворотних точок меж земельної ділянки в натурі (на місцевості). Межі земельної ділянки в натурі (на місцевості) закріплюються межовими знаками встановленого зразка.

Відповідно до наказу Державного комітету України із земельних ресурсів «Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками» від 18.05.2010 р. № 376[30] перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість), вибір замовником виду межових знаків (п.3.1)[30] встановлення межових знаків із прив'язкою їх місцеположення до пунктів Державної геодезичної мережі (п.3.9)[30] та передача їх актом приймання-передачі на зберігання відбудеться після затвердження проекту землеустрою (п.2.1.)[30].

Механізм встановлення меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками виконано у відповідності до Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затвердженої наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18.05.2010 № 376, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16.06.2010 року № 391/17686 [30].

Встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) здійснюється на підставі розробленої та затвердженої:

- технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості);
- технічної документації із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок;
- проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки.

У роботі також додано «Акт про встановлення на місцевості меж зони обмежень прав користування та використання земельної ділянки» (Додаток Г).

Підписання акту приймання передачі межових знаків на зберігання проходить після виконання робіт і встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та закріплення їх межовими знаками. У табл. 3.10 приведений список межових знаків, переданих на зберігання.

Таблиця 3.10

Список межових знаків, переданих на зберігання

№ з/п	Номер знаку	Абрис та опис місцезнаходження межового знаку	
1	20___.__-000-00001		Межовий знак встановлено на межі землеволодіння гр. Кошмака І.П., розташування показано на абрисі X (м) = 5187589.189 У (м) = 282575.063
2	20___.__-000-00002		Межовий знак встановлено на межі землеволодіння гр. Кошмака І.П., розташування показано на абрисі X (м) = 5187567.116 У (м) = 282447.052

№ з/П	Номер знаку	Абрис та опис місцезнаходження межового знаку
3	20___.___-000-00003	 <p>Межовий знак встановлено на межі землеволодіння гр. Кошмака І.П., розташування показано на абрисі $X (м) = 5187545.042$ $Y (м) = 282319.040$</p>
4	20___.___-000-00004	 <p>Межовий знак встановлено на межі земель державної власності (польовий шлях) $X (м) = 5187619.670$ $Y (м) = 282302.192$</p>
5	20___.___-000-00005	 <p>Межовий знак встановлено на межі земель державної власності $X (м) = 5187642.077$ $Y (м) = 282432.136$</p>
6	20___.___-000-00006	 <p>Межовий знак встановлено на межі земель державної власності $X (м) = 5187664.483$ $Y (м) = 282562.080$</p>

Визначені поворотні точки фіксуються межовими знаками не рідше ніж через 200 метрів. При цьому відстань між межовими знаками не може бути меншою 1 (одного) метру. За заявою власника земельної ділянки, межові знаки можуть не встановлюватись в тих місцях, де межі земельної ділянки співпадають з природними та штучними лінійними спорудами і рубежами (струмками, каналами, річками, шляхами, лісосмугами, шляховими спорудами, огорожами, фасадами будівель, парканами).

Межі земельної ділянки в натурі (на місцевості) закріплені межовими знаками встановленого зразка у кількості 6 шт., т.1-4 (третього виду – дерев'яний стовп згідно п.3.1.3. Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затвердженої наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18.05.2010 № 376, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16.06.2010 року № 391/17686)[30].

Акт прийомки-передачі межових знаків на зберігання підписується зацікавленими сторонами. Заперечень та зауважень з боку представників не

заявлено. Відведення земельної ділянки не вплине на використання суміжних земельних ділянок.

Зауважу, що встановлення межових знаків на земельній ділянці проводиться інженером-геодезистом за участі власника ділянки та власників суміжних земельних ділянок.

Після закріплення земельної ділянки межовими знаками, як результат складається «Акт прийомки-передачі межових знаків на зберігання» (Додаток Н), цей акт складається у трьох примірниках, один з яких додається до відповідної документації із землеустрою, другий передається виконавцю робіт, третій власнику/користувачу земельної ділянки. Як правило, кожний межовий знак має свій оригінальний номер з десяти символів, який не повторюється.

РОЗДІЛ 4. ОХОРОНА ПРАЦІ В ГАЛУЗІ

Кожна людина для забезпечення своїх життєво необхідних потреб здійснює певний вид трудової діяльності. Така діяльність людини супроводжується потенційною небезпекою, може призводити до травм, захворювань, погіршення самопочуття, інших негативних наслідків. Тому для мінімізації таких негативних явищ в процесі трудової активності людини розробляються і закріплюються державою методологічні основи, правові бази охорони праці працівників.

Опис робочого місця. Для дослідження була обрана робоча кімната, яка знаходиться на першому поверсі п'ятиповерхового корпусу університету. Поблизу будівлі університету потенційно небезпечні об'єкти або об'єкти підвищеної небезпеки відсутні. Досліджуване приміщення, прямокутної форми, має лише один вихід. Загальна площа кімнати становить $18,6 \text{ м}^2$, висота – $2,75 \text{ м}$, довжина – $5,4 \text{ м}$, ширина – $3,45 \text{ м}$, об'єм – 51 м^3 . Максимальна кількість працюючих складає 4 особи.

Виходячи з цього, на одного працюючого припадає: $18,6:4 \approx 4,7 \text{ (м}^2\text{/чол.)}$ робочої площі та $51:4 \approx 12,8 \text{ (м}^3\text{/чол.)}$ робочого об'єму аудиторії. Згідно із ДСанПіН 5.5.6.009-98 «Улаштування і обладнання кабінетів комп'ютерної техніки в навчальних закладах та режим роботи праці учнів на персональних комп'ютерах»[37] площа приміщення на кожного працюючого з ПК повинна складати не менше 6 м^2 , а об'єм – не менше 20 м^3 . Висота приміщення має бути не менше $2,5 \text{ м}$. Отже, забезпечення працюючих робочою площею і об'ємом в аудиторії не дотримано.

Приміщення має суміщене робоче освітлення, яке складається з двох ламп розжарювання на стелі та одного вікна $1,5 \times 2 \text{ м}$, яке виходить на північний захід, під вікном розташована радіаторна батарея без захисного кожуха. Вентиляція – природна, неорганізована. Підлога – дерев'яна. З електроприладів присутні: на двох робочих місцях встановлені персональні комп'ютери, також присутній побутовий електричний прилад для нагріву та кип'ятіння води. У приміщенні розташовано шість столів, одна книжкова шафа та шафа для одягу. Напряга

джерела живлення електроприладів в кімнаті становить 220 В. Схема досліджуваного приміщення приведена на рис. 4.1.

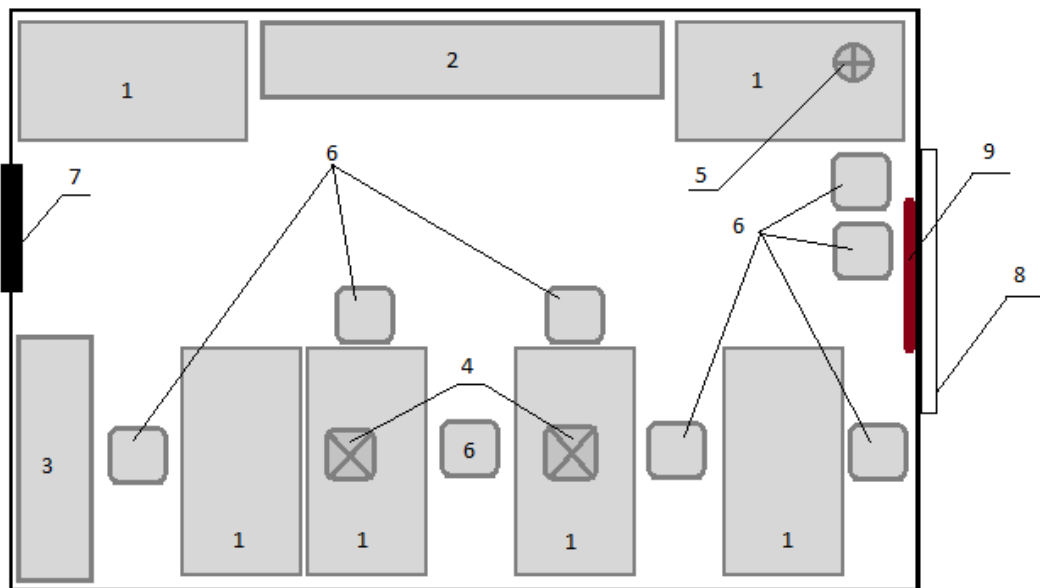

Рис. 4.1. Схема досліджуваного приміщення:

1 – стіл; 2 – книжна шафа; 3 – шафа для одягу; 4 – персональні комп'ютери;
5 – лампа; 6 – стілець; 7 – двері(вхід/вихід); 8 – вікно; 9 – радіаторна батарея.

Аналіз небезпечних та шкідливих факторів. Мікроклімат. Мікроклімат виробничих приміщень, в основному, впливає на тепловий стан організму людини та її теплообмін з навколишнім середовищем. Незважаючи на те, що параметри мікроклімату виробничих приміщень можуть значно коливатися, температура тіла людини залишається постійною (36,6 °C).

Нормальне протікання фізіологічних процесів в організмі можливий лише тоді, коли виділяється організмом тепло та безупинно відводиться в навколишнє середовище. Зниження температури за всіх інших однакових умов призводить до зростання тепловіддачі шляхом конвекції та випромінювання і може призвести до переохолодження організму. При високій температурі практично все тепло, що виділяється, віддається у навколишнє середовище випаровуванням поту.

Недостатня вологість призводить до інтенсивного випаровування вологи зі слизових оболонок, їх пересихання та ерозії, забруднення хвороботворними

мікробами. Вода і солі, що виділяються з організму потім, повинні замінюватися, оскільки їх втрата призводить до згущення крові та порушення діяльності серцево-судинної системи.

Підвищення швидкості руху повітря сприяє посиленню процесу тепловіддачі конвекцією і випаровуванням поту. Тривалий вплив високої температури у поєднанні зі значною вологістю може призвести до накопичення тепла в організмі і до гіпертермії - стану, при якому температура тіла підвищується до 38 ... 40 °С. При низькій температурі, значній швидкості та вологості повітря виникає переохолодження організму (гіпотермія). У наслідок впливу низьких температур можуть виникнути холодові травми.

Гігієнічні вимоги до мікроклімату виробничих приміщень нормуються ДСН 3.3.6.042-99 [38]. З приведених вище норм, оптимальними, для відповідної категорії робіт у досліджуваному приміщенні, є норми наведені у табл. 4.1 і табл. 4.2:

Таблиця 4.1

Норми мікроклімату у досліджуваному приміщенні

Період року	Температура повітря, °С	Відносна вологість повітря, %	Швидкість руху повітря, м/с
Холодний	21...23	40...60	0,1
Теплий	22...24	40...60	0,2

Таблиця 4.2

Фактичні показники мікроклімату в приміщенні

Період року	Температура повітря, °С	Відносна вологість повітря, %	Швидкість руху повітря, м/с
Холодний	15	60	0
Теплий	21	55	0

У даному приміщенні нормам відповідає тільки волога повітря. Отже необхідні цільові заходи для покращення мікрокліматичних умов даного приміщення.

Освітлення робочого місця. Освітлення по різному впливає на організм людини. Рівень освітлення впливає на психічні, фізіологічні та розумові функції організму людини. Правильне освітлення діє тонізуюче, стимулює активність, попереджує розвиток втоми, підвищує працездатність. Недостатнє чи нерациональне освітлення призводить до стомлення очей, розладу центральної нервової системи, зниження розумової та фізичної працездатності, а в ряді випадків може бути причиною травматизму. Причиною втоми очей може бути також надмірна блискучість поверхонь конструкцій, нерівномірність освітлення.

Освітлення в приміщеннях регламентується наступними нормативними документами: ДБН В.2.5-28-2006 «Природне та штучне освітлення», ІНПАОП 0.00-1.28-10[39] (табл. 4.3).

Таблиця 4.3

Норми освітлення для досліджуваного приміщення

Характеристика зорової роботи	Найменший або еквівалентний розмір об'єкта розрізнення, мм	Розряд зорової роботи	Підрозряд зорової роботи	Відносна тривалість зорової роботи в напрямку зору на робочу поверхню, %	Штучне освітлення				Природне освітлення	
					Освітленість на робочій поверхні від системи загального освітлення, лк	Циліндрична освітленість, лк	Показник дискомфорту, М	Коефіцієнт пульсації освітленості $K_{п}$, %	КПО, e_n , % при	
									Верхньому або верхньому і боковому	боковому
Середньої точності	Більше 0,5	В	1	Не менше 70	150	50	60 25 60 25	20 15 20 15	2	0,5
			2	Менше 70	100	Не нормується			2	0,5

Дане виробниче приміщення, згідно ДБН відноситься до першої групи (приміщення, в якому проводиться розрізнення об'єктів зорової роботи при фіксованому напрямку лінії зору працюючих на поверхню). Здійснюваний тип робіт належить до зорових робіт середньої точності з малою та середньою контрастністю об'єкта розрізнення з фоном.

Освітленість в приміщенні складає 400 люкс, ДБН дорівнює 1.2%, що відповідає нормам. Проте слід зауважити, що світло на робочі місця з комп'ютерами падає безпосередньо на екран монітору, при цьому погіршуються умови праці та збільшується стомлюваність очей.

Шум та вібрація. Шум погіршує умови праці здійснюючи шкідливу дію на організм людини. Працюючі в умовах тривалої шумової дії відчувають дратівливість, головні болі, запаморочення, зниження пам'яті, підвищену стомлюваність, зниження апетиту, болі у вухах тощо. Такі порушення в роботі ряду органів і систем організму людини можуть викликати негативні зміни в емоційному стані людини аж до стресових ситуацій. Під впливом шуму знижується концентрація уваги, порушуються фізіологічні функції, з'являється стомленість у зв'язку з підвищеними енергетичними витратами і нервово-психічною напругою, погіршується мовна комутація. Все це знижує працездатність людини і її продуктивність, якість і безпеку праці. Тривала дія інтенсивного шуму (вище 80 дБ) на слух людини приводить до його часткової, або повної втрати.

Шум в приміщеннях регламентується нормативним документом ДСН 3.36.037-99[40] (табл. 4.4).

Таблиця 4.4

Норми рівнів звукового шуму для досліджуваного приміщення.

Вид трудової діяльності	Рівні звукового тиску в дБ в октавних смугах з середньгеометричними частотами, Гц									Рівні шуму, дБА
	31,5	63	125	250	500	1000	2000	4000	8000	
Творча діяльність, керівна робота з підвищеними вимогами, наукова діяльність і т.д.	86	71	61	54	49	45	42	40	38	50

Згідно ДСН шум не повинен перевищувати 50 дБ, а в залах обробки інформації на обчислювальних машинах – 65 дБ. Кожне з двох робочих місць у кімнаті устатковане монітором, вінчестером у системному блоці, трьома вентиляторами системи охолодження ПК та клавіатурою. Крім того поряд

працює периферійна техніка. Таким чином у приміщенні мають місце шуми механічного і аеродинамічного походження, широкосмугові з аперіодичним підсиленням при роботі принтерів.

Таблиця 4.5

Рівні фактичного звукового тиску від різних джерел

Джерело шуму	Рівень шуму, дБ
Жорсткий диск	45
Вентилятор	45
Принтер	50

Рівень шуму, що виникає від декількох джерел, що працюють одночасно, підраховується на підставі принципу енергетичного підсумовування рівня інтенсивності окремих джерел:

$$L_{\Sigma} = 10 \lg \sum 10^{0,1L_i},$$

де L_i – рівень звукового тиску i -го джерела шуму;

n – кількість джерел шуму.

Підставивши значення рівня звукового тиску для кожного виду устаткування у формулу, отримаємо:

$$L_{\Sigma} = 10 \lg(31623 + 31623 + 316228) = 50,2 \text{ дБ.}$$

За наявності декількох джерел шуму з однаковим рівнем інтенсивності L_i загальний рівень шуму визначають за формулою:

$$L = L_i + 10 \lg n.$$

У нашому випадку таких джерел три, отже загальний рівень шуму буде визначатися так:

$$L = 50,2 + 10 \lg 3 = 55 \text{ дБ.}$$

Порівнюючи отримані результати з допустимим значенням рівня шуму для даного робочого місця, можна зробити висновок, що він не перевищує 65 дБ та спеціальні заходи по зниженню шуму не потрібні.

Розраховане значення середнього рівня шуму не перевищує гранично

допустимого рівня шуму для робочого місця, тобто спеціальні заходи по зниженню рівня шуму не потребуються.

Електромагнітне випромінювання. Під впливом ЕМВ та випромінювань спостерігаються загальна слабкість, підвищена втома, пітливість, сонливість, а також розлад сну, головний біль, біль в ділянці серця. З'являється роздратування, втрата уваги, зростає тривалість мовнорухової та зоровомоторної реакцій, підвищується межа нюхової чутливості. Виникає ряд симптомів, які є свідченням порушення роботи окремих органів – шлунку, печінки, селезінки, підшлункової та інших залоз. Пригнічуються харчовий та статевий рефлекс.

Реєструються зміни артеріального тиску, частота серцевого ритму, форма електрокардіограми. Це свідчить про порушення діяльності серцево-судинної системи. Фіксуються зміни показників білкового та вуглеводного обміну, збільшується вміст азоту в крові, знижується концентрація альбуміну та зростає вміст глобуліну, збільшується кількість лейкоцитів тромбоцитів, виникають й інші зміни складу крові.

Припустимі рівні шкідливих випромінювань наведені у табл. 4.6.

Таблиця 4.6

Обмеження на випромінювання від електростатичних електричних та магнітних полів

Електричні поля	
Діапазон частот	Допустимі значення
Поверхневий електростатичний потенціал	Не більше 500 В
5 Гц – 2 кГц	Не більше 10 В/м (30 см перед екраном, 50 см довкола)
2 кГц – 400 кГц	Не більше 1 В/м (30 см перед екраном, 50 см довкола)
Магнітні поля	
5 Гц – 2 кГц	Не більше 200 нТл (30 см перед екраном, 50 см довкола)
2 кГц – 400 кГц	Не більше 25 нТл (30 см перед екраном, 50 см довкола)

Згідно з технічними паспортами, монітори, які розташовані в приміщенні, генерують магнітне та електричне поле в межах, які допускаються нормами.

Електробезпека. Ураження електричним струмом відбувається, коли між організмом людини та джерелом напруги з'являється контакт. Як відомо, організм людини складається з великої кількості солей та рідини, це є причиною того, що людина є гарним провідником електричного струму. Доторкнувшись до провідника, який знаходиться під напругою, людина стає частиною електричного ланцюга, яким тече електричний струм. Під час протікання тілом струм діє:

- термічно - з'являються зовнішні та внутрішні опіки, перегріваються судини та порушується нормальне функціонування внутрішніх органів, які знаходяться на шляху протікання струму;

- електролітична дія - розкладання крові та іншої органічної рідини в тканинах організму, що викликає істотні зміни в її фізико-хімічному складі;

- біологічна дія - збуджуються нервові закінчення, що викликає порушення нормальної роботи м'язової системи, починають мимовільно скорочуватись м'язи, з'являються судоми. Така дія небезпечна тим, що може призвести не тільки до порушення роботи дихальної системи та серця але також до цілковитої зупинки цих органів.

Електробезпека регламентується наступними нормативними документами:

- «Правила технічної експлуатації електроустановок споживачів» затверджено Наказ Міністерства палива та енергетики 25.07.2006 №258 (у редакції наказу Міністерства енергетики та вугільної промисловості 13.02.2012 № 91). Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 2 березня 2012 р. за № 350/20663[41]

- НПАОП 40.1-1.01-97 «Правила безпечної експлуатації електроустановок», затвердженого наказом Державного комітету України по нагляду за охороною праці від 06 жовтня 1997 року № 257, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13 січня 1998 року за № 11/2451[42];

- НПАОП 40.1-1.21-98 «Правила безпечної експлуатації електроустановок споживачів», затвердженого наказом Комітету по нагляду за охороною праці Міністерства праці та соціальної політики України від 09 січня 1998 року № 4,

zareєстрованого в Міністерстві юстиції України 10 лютого 1998 року за № 93/2533[43].

Дане приміщення по ступеню електронезбезпеки відноситься до класу приміщень з підвищеною електронезбезпекою. У приміщенні присутня можливість одночасного контакту з струмопровідною конструкцією (прилад для кип'ятіння води) та елементом конструкції, гальванічно зв'язаним із землею (опалювальна батарея).

Пожежна безпека. Приміщення, у якому знаходиться робоче місце, з пожежної небезпеки будівельних конструкцій відноситься до категорії К1 (малопожежонебезпечне), оскільки тут присутні горючі (книги, документи, меблі, оргтехніка та ін.) та важко згораємі речовини (різне обладнання), які при взаємодії з вогнем можуть горіти без вибуху.

За конструктивними характеристиками будівлю можна віднести до будівель з несучими та огорожувальними конструкціями з природних або штучних кам'яних матеріалів, бетону або залізобетону, де для перекриттів допускається використання дерев'яних конструкцій, захищених штукатуркою або важкогорючими листовими, а також плитковими матеріалами. Ступінь вогнестійкості будівлі можна визначити як третю (III).

У приміщенні наведений «План евакуації людей при пожежі», що регламентує необхідні дії у випадку виникнення вогнища загоряння і вказує місця розташування пожежного устаткування. У необхідному місці розміщений ручний вогнегасник.

Рекомендації щодо поліпшення умов праці. З метою покращення умов праці рекомендовані наступні цільові заходи:

1) для забезпечення необхідною площею та об'ємом кожного працюючого – необхідно виділити для працівників більше приміщення або зменшити кількість працівників у даному.

2) з метою покращення умов мікроклімату у теплий період року, приміщення повинно бути обладнано вентиляцією або кондиціонером для

організованого повітрообміну та охолодження повітря. У холодний період року необхідно використовувати додаткові системи опалювання.

3) Для того щоб зменшити втомлюваність очей працюючих, краще було б встановити монітор комп'ютера перпендикулярно до вікна.

4) для зниження дії випромінювання від екранів монітору необхідно дотримуватися режиму праці та відпочинку. Не рекомендується працювати за комп'ютером більше 6 годин за зміну. Рекомендується робити перерви в роботі за ПК тривалістю 10 хвилин через кожні 50 хвилин роботи. Тривалість безперервної роботи за комп'ютером не повинна перевищувати 2 годин. Під час перерв доцільно виконувати комплекси вправ.

ВИСНОВКИ

Дослідивши наукові засади формування системи управління землями сільськогосподарського призначення, ми дійшли до висновку, що Україна наділена багатими сільськогосподарськими землями, які були, є та будуть основою для виживання теперішніх і майбутніх поколінь, середовищем їх існування, джерелом матеріального добробуту.

Правовими підставами розробки проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства із земель сільськогосподарського призначення державної власності в межах території Миколаївської області, Миколаївського району, Чорноморської сільської ОТГ є: Земельний кодекс України, Закон України «Про землеустрій», Закон України «Про державний земельний кадастр», Закон України «Про особисте селянське господарство», Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вирішення питання колективної власності на землю, вдосконалення правил землекористування у масивах земель сільськогосподарського призначення запобігання рейдерству та стимулювання зрошення в Україні», Інструкція про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, Постанова КМ України «Про затвердження порядку проведення державного земельного кадастру», Порядок використання Державної геодезичної референтної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт із землеустрою.

Організаційне забезпечення проєктного рішення щодо землеустрою території ґрунтується на врахуванні існуючої планувальної структури за рішенням Чорноморської сільської ОТГ, існуючих планувальних обмежень та вимогах замовника – органу місцевого самоврядування, визначених у завданні на проєктування та у ході робочих нарад під час роботи над проєктом.

Механізм формування проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства визначений в межах:

– на підготовчому етапі виконання робіт по складанню проєкту землеустрою щодо відведення земельної ділянки проведено збір, узагальнення, систематизацію та аналіз вихідної інформації замовника. Була проведена обробка планово-картографічних матеріалів та створення єдиного поля картографічної інформації по існуючих матеріалах різних масштабів для подальшої роботи.

– польові та камеральні роботи по кадастровій зйомці виконувались за допомогою GPS-приймача Aschtech модель «Locus» (GPS та антена в одному корпусі) s/n 80037201BLC120002111, s/n 80037201BLC120001791 та GPS-приймача Leica Viva Uno 10 типу «GS10» S.No 1546358 01018428 та «GS05» (антена-насадка для CS10) S.No BFB09460090 Art.No 770666 Equip No. 3 9176 GPS-устаткування «Locus» - «Leica» та електронного тахеометра Leica TC 405 № 833110, з прив'язкою до твердих контурів на місцевості та з прив'язкою до пунктів державної геодезичної мережі та за допомогою ліцензійного програмного забезпечення Geodessy від Delta Digital та GIS-6.

– на камеральному етапі робіт з використанням зібраних матеріалів та виконаних і опрацьованих топографо-геодезичних робіт складено кадастровий план земельної ділянки в масштабі 1:5000, на якому відображено суміжних землекористувачів/землевласників, каталог координат земельної ділянки за результатами кадастрової зйомки, відомість обчислення площі меж зон обмежень, відомість обчислення площі земельної ділянки, відомість про межові знаки та встановлення їх в натурі (на місцевості), перелік земельних угідь і відомість про цільове призначення земельної ділянки, експлікація земельних угідь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Земельний кодекс України : ст. 22 від 25.10.2001 р. № 2768-III.
2. Конституція України: офіц. текст. Київ : КМ, 2013. 14 с.
3. Земельний кодекс України : ст. 81 від 25.10.2001 р. № 2768-III.
4. Земельний кодекс України : ст. 78 від 25.10.2001 р. № 2768-III.
5. Земельний довідник України – 2020. Agropolit. URL : <https://agropolit.com/spetsproekty/705-zemelniy-dovidnik-ukrayini--baza-danih-pro-zemelniy-fond-krayini> (дата звернення 15.05.2022).
6. Закон України «Про особисте селянське господарство» // // *Відомості Верховної Ради України*. – 2003. – №29.
7. Закон України «Про зайнятість населення» // *Відомості Верховної Ради України*. – 2013. – №24.
8. Земельний кодекс України : Закон України від 25.10.2001 № 2768-III : станом на 09.06.2022 р.. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text> (дата звернення: 23.05.2022).
9. Закон України «Про особисте селянське господарство» // *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2003, №24, ст.5.
10. Закон України «Норми безоплатної передачі земельних ділянок громадянам» // *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2009, № 1702-VI , ст.121.
11. Закон України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» // *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2003, №38 , ст.314.
12. Земельний податок. *Вікіпедія* : вільна енциклопедія. URL : <https://uk.wikipedia.org/wiki/земельнийподаток> (дата звернення 23.05.2022).
13. Закон України «Про плату за землю» // *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 1996, №38 , ст.6.
14. Закон України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» // *Відомості Верховної Ради України*

(ВВР), 1993, №4 , ст.30.

15. Закон України «Про особисте селянське господарство» // *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2003, №24, ст.7.

16. Закон України «Про сільськогосподарську дорадчу діяльність» // *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2004, №38, ст.470.

17. Класифікація видів цільового призначення земель : наказ Держкомзему України від 23.07.2010 р. №548 *Офіційний вісник України*. 2010. №19141/18306.

18. Про затвердження переліку особливо цінних груп ґрунтів : наказ Держкомзему України від 06.10.2003 р. №245. *Офіційний вісник України*. 2003. №979/8300.

19. Класифікатор обмежень обтяжень у використанні земельних ділянок : наказ Держкомзему України від 29.12.2008 р. №643.

20. Миколаївський район. *Вікіпедія : вільна енциклопедія*. URL : https://uk.wikipedia.org/wiki/Миколаївський_район (дата звернення 24.05.2022).

21. Агрокліматичне районування України. *ВУЕ*. URL : https://vue.gov.ua/Агрокліматичне_районування (дата звернення 24.05.2022).

22. Земельний кодекс України : ст. 112 від 25.10.2001 р. № 2768-III.

23. Державна геодезична мережа України. *Науково-дослідний інститут геодезії і картографії*. URL : <https://gki.com.ua/geoportal-ukraine> (дата звернення 24.05.2022).

24. Земельний кодекс України : ст. 91 від 25.10.2001 р. № 2768-III.

25. Закон України «Про землеустрій». // *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2003, №36, ст.50.

26. Публічна кадастрова карта України. *Державна служба України з питань геодезії та картографії*. URL : <https://newmap.land.gov.ua/> (дата звернення 01.06.2022).

27. Інструкція з топографічного знімання у масштабах 1:10000, 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500 : затв. наказом Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України від 9 квітня 1998 р. № 56.

28. Про стан ведення державного земельного кадастру та державного реєстру прав на землю та нерухоме майно : Постанова Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 р. № 1051.

29. Про затвердження порядку використання Державної референтної системи координат УСК-2000 при здійсненні робіт з землеустрою : наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 02.12.2016 р. №509.

30. Інструкція про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (місцевості) та їх закріплення межовими знаками : затв. наказом Держ. комітету України від 18.05.2010 р. №376.

31. Земельний кодекс України : ст. 19 від 25.10.2001 р. № 2768-III.

32. Земельний кодекс України : ст. 98 від 25.10.2001 р. № 2768-III.

33. Земельний кодекс України : ст. 99 від 25.10.2001 р. № 2768-III.

34. Правила охорони електричних мереж : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 04.03.1997 р. №209.

35. Закон України «Про землеустрій». // *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2003, №36, ст.26.

36. Закон України «Про землеустрій». // *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2003, №36, ст.55.

37. Улаштування і обладнання кабінетів комп'ютерної техніки в навчальних закладах та режим роботи праці учнів на персональних комп'ютерах : Постанова Головного державного санітарного лікаря України від 30.12.1998 р. № 9.

38. Санітарні норми мікроклімату виробничих приміщень - ДСН 3.3.6.042-99 : Постанова Головного державного санітарного лікаря України від 01.12.1999 р. №42.

39. Природне та штучне освітлення - ДБН В.2.5-28-2006 : Наказ Головного державного санітарного лікаря України від 03.10.2018 № 264.

40. Державні санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку - ДСН 3.36.037-99 : Постанова Головного державного санітарного лікаря України від 01.12.1999 р. №37.

41. Правила технічної експлуатації електроустановок споживачів : затв. наказом Міністерства палива та енергетики 25.07.2006 р. №258.

42. Правила безпечної експлуатації електроустановок : затв. наказом Державного комітету України по нагляду за охороною праці від 06 жовтня 1997 р. № 257.

43. Правила безпечної експлуатації електроустановок споживачів : затв. наказом Комітету по нагляду за охороною праці Міністерства праці та соціальної політики України від 09 січня 1998 р. № 4.

ДОДАТОК А

Начальнику Головного управління
Держгеокадастру
у Миколаївській області

від Голічка

Іваня Андрійовича

паспорт: 003322276

видалий 4832

06.05.2019

Ідент.код 3439012674 Адреса

с. Кам'янка, вул. Олександрівська

тел. 0973044621

ЗАЯВА

Прошу надати дозвіл на розробку Проекту землеустрою, щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства площею 2,0га громадянину України Голічку Іваню Андрійовичу із земель державної власності в межах території Кам'янської сільської ради Очаківського району Миколаївської області.

До заяви додаю:

1. Засвідчені належним чином копії паспорту
2. Викопіювання з індексної кадастрової карти Кам'янської сільської ради Очаківського району Миколаївської області.
3. Службове посвідчення

Я, Голічко Іван Андрійович, відповідно до Закону України «Про захист персональних даних від 01.03.2010 року №2297-ІУ» даю згоду використання і обробку моїх персональних даних.

Додатково повідомляю, що право на безоплатну приватизацію земельної ділянки для ведення особистого селянського господарства мною ще не використано.

10.12 2019 р

І. Голічка

ДОДАТОК В

Фізичній особі - підприємцю
Малашиній Лідії Петрівні
від гр. Голінка Івана Андрійовича,
що проживає в
Миколаївська обл., Очаківський р-н,
с. Кам'янка, вул. Очаківська, 26

Заява

Прошу Вас виготовити проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства із земель сільськогосподарського призначення державної власності в межах території Кам'янської сільської ради Очаківського району Миколаївської області на підставі Наказу Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області від 13.01.2020 р. №987/0/14-20-СГ.

Я, **Голінко Іван Андрійович**, паспорт 003322276, відповідно до Закону України «Про захист персональних даних», надаю згоду фізичній особі – підприємцю Малашиній Лідії Петрівні на збір та обробку моїх персональних даних (місце проживання, паспортні дані, ідентифікаційний номер, та інші персональні дані) з метою оформлення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність.

Зобов'язуюсь при зміні моїх персональних даних надавати у найкоротший термін уточнену інформацію та подавати оригінали відповідних документів для внесення моїх нових особистих даних.

Також посвідчую, що повідомлення про включення даних про мене до бази персональних даних отримав, із правами, які я маю відповідно до змісту ст.8 Закону України «Про захист персональних даних», ознайомлений.

31.01.2020 р.
дата

 І.А. Голінко
підпис

ДОДАТОК С

ДЕРЖГЕОКАДАСТР
Головне управління Держгеокадастру у Миколаївській області

НАКАЗ

Миколаїв

13.01.2020 987/0/14-20- СГ

**Про надання дозволу на
розроблення документації
із землеустрою**

Відповідно до статей 15¹, 22, 33, 116, 118, 121, 122, 186-1 Земельного кодексу України, Закону України «Про особисте селянське господарство», Положення про Головне управління Держгеокадастру у Миколаївській області, затвердженого наказом Держгеокадастру від 17 листопада 2016 року № 308 "Про затвердження положень про територіальні органи Держгеокадастру", в редакції наказу Держгеокадастру від 12 листопада 2019 року № 285 "Про внесення змін до наказу Держгеокадастру від 17 листопада 2016 року № 308",

НАКАЗУЮ:

1. Надати громадянину України Голінку Івану Андрійовичу дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність із земель сільськогосподарського призначення державної власності, розташованої в межах території Кам'янської сільської ради Очаківського району Миколаївської області, орієнтовний розмір земельної ділянки 2,00 га ріллі, із цільовим призначенням – для ведення особистого селянського господарства.

2. Розроблений проєкт землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність підлягає погодженню та затвердженню відповідно до вимог чинного законодавства.

3. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

В. о. начальника

Андрій КІРО

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

головний спеціаліст відділу розроблення документації із землеустрою
сільськогосподарського призначення
У Держгеокадастру у Миколаївській області
5.01.2019 р.

В.І. Гудзь

ДОДАТОК D

УКРАЇНА
РАДСАДІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
МИКОЛАЇВСЬКОГО РАЙОНУ
МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
на III сесії сільської ради XIII скликання

РІШЕННЯ

№ 23 від 22.06.2021 р.

Про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність

Розглянувши клопотання гр. Голінка Івана Андрійовича на надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства орієнтовною площею 2.0000 га за рахунок земель державної власності, розташованої в межах території Чорноморської сільської ОТГ Миколаївського району Миколаївської області, керуючись статтями 12, 118, 122 Земельного кодексу України та пунктом 34 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Надати дозвіл гр. Голінку Івану Андрійовичу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність для ведення особистого селянського господарства, орієнтовною площею 2.0000 га за рахунок земель державної власності, розташованої в межах території Чорноморської сільської ОТГ Миколаївського району Миколаївської області.

2. Голінку Івану Андрійовичу укласти договір на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки із особою, яка має відповідний дозвіл (ліцензію) на виконання цих робіт.

3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань земельних відносин, природних ресурсів, екології, благоустрою, будівництва, архітектури та просторового планування.

Сільський голова

Ю.І. Пінков

ДОДАТОК Е

Відомість обчислення координат точок геодезичних ходів

клас мережі
ліній вимірювались
кількість вихідних пунктів
кількість вузлових пунктів
кількість ходів

теодолитні ходи
світлодіодним лазером

2
0
1

Назва пункту	Вимірені кути		V сек.	Дирекційні кути		Вимірені лінії	V, см			Врівноваження лінії	Прямість координат		Координати			
	град.	мин.		сек.	град.		мин.	сек.	L		X	Y	X	Y	X	Y
Розкопана																
Вовчий																
T1	45	55	57.00	85	8	58.13				839.06	-650.117	-530.372	5189198.797	284476.039		
T2	176	56	40.00	219	13	1.13				1472.83	-1089.913	-990.481	5189662.738	289943.150		
T3	193	54	48.00	222	16	21.13				425.17	-374.169	-201.888	5189012.621	289412.778		
T4	102	57	29.00	208	21	33.13				742.83	197.234	-716.039	5187922.708	288422.297		
T5	244	50	38.00	285	24	4.13				911.76	-692.770	-592.691	5187548.539	288220.408		
T6	141	40	47.00	220	33	26.13				1167.77	-225.340	-1145.654	5187745.772	287504.369		
T7	179	56	52.00	258	55	47.13				1347.33	-258.784	-1322.049	5186827.663	285766.024		
T8	171	34	32.00	243	40	48.13				923.85	-409.675	-827.932	5186568.879	284443.975		
T9	82	45	49.00	252	6	16.13				658.56	-202.403	-626.595	5186159.205	283616.043		
T10	203	25	17.00	349	20	27.13				965.17	948.459	-178.373	5185956.802	282989.447		
T11	156	25	45.00	325	55	10.13				992.55	787.768	-532.858	5186905.261	282811.075		
T12	96	12	53.00	349	29	25.13				1354.34	389.656	1297.263	5187693.029	282278.217		
T13	170	41	36.00	73	16	32.13				1089.54	140.598	1080.592	5188668.869	282097.329		
Розкопана	177	28	43.00	82	34	56.13				5487.01			5189058.525	283394.591		
													5189199.123	284475.183		

19328.96

3.225

1:5993

довжина ходу в метрах

лінійна нев'язка в метрах

відносна нев'язка

-0.87

3.87

-3.015

1.145

кутова нев'язка в хвилинах

допустима кутова нев'язка

нев'язка по Y-ам в метрах

нев'язка по X-ам в метрах

ДОДАТОК ґ

Місце розташування земельної ділянки: в межах території Чорноморської сільської ОТГ Миколаївського району Миколаївської області.

Площа земельної ділянки: 2.0000 га.

Цільове призначення земельної ділянки: для ведення особистого селянського господарства (код згідно КВЦПЗ А.01.03).

Категорія земель згідно зі статтею 19 Земельного кодексу України: землі сільськогосподарського призначення.

Земельна ділянка передається у власність: гр. Голінку Івану Андрійовичу.

ПЕРЕЛІК

обмежень у використанні земельної ділянки і наявні земельні сервітути

Відповідно до додатку 6 Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 року №1051, встановлено: Наявність обмежень у використанні земельної ділянки (у разі відсутності ставиться «—»).

Код	Назва	Площа
1	2	3
01	Охоронна зона	—
01.01	Охоронна зона навколо об'єкта природно-заповідного фонду	—
01.02	Охоронна зона навколо об'єкта природно-заповідного фонду культурної спадщини	—
01.03	Охоронна зона навколо (вздовж) об'єкта транспорту	—
01.04	Охоронна зона навколо (вздовж) об'єкта зв'язку	—
01.05	Охоронна зона навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи	0.0196
01.06	Охоронна зона навколо об'єкта гідрометеорологічної діяльності	—
01.07	Охоронна зона навколо геодезичного пункту	—
01.08	Охоронна зона навколо інженерних комунікацій	—
01.09	Охоронна зона навколо промислового об'єкта	—
02	Зона санітарної охорони	—
02.01	Зона санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання	—

Код	Назва	Площа
02.01.1	Перший пояс зони санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання (суворого режиму)	—
02.01.2	Другий пояс зони санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання (обмеження)	—
02.01.3	Третій пояс зони санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання (спостереження)	—
02.02	Округ санітарної охорони курортів	—
02.02.1	Перша зона округу санітарної охорони курорту (зона суворого режиму)	—
02.02.2	Друга зона округу санітарної охорони курортів (зона обмежень)	—
02.02.3	Третя зона округу санітарної охорони курортів (зона спостережень)	—
03	Санітарно-захисна зона навколо об'єкта	—
04	Зона особливого режиму використання земель	—
04.01	Прикордонна смуга	—
04.02	Зона особливого режиму використання земель навколо військової частини, інших військових формувань	—
04.03	Зона особливого режиму використання земель навколо військових об'єктів	—
05	Водоохоронне обмеження	—
05.01	Водоохоронна зона	—
05.02	Прибережна захисна смуга вздовж річок, навколо водойм та на островах	—
05.03	Прибережна захисна смуга вздовж морі, морських заток і лиманів та на островах у внутрішніх морських водах	—
05.04	Берегова смуга водних шляхів	—
05.05	Смуга відведення	—
05.06	Пляжна зона	—
06	Інше обмеження	—
06.01	Зона особливого режиму забудови	—
06.02	Зона радіоактивно забрудненої території	—
06.03	Зона надзвичайної екологічної ситуації	—
06.04	Умова додержання природоохоронних вимог або виконання визначених робіт	—
07	Земельні сервітути	—
07.01	Право проходу та проїзду на велосипеді	—
07.02	Право проїзду на транспортному засобі по наявному шляху	—

Код	Назва	Площа
07.03	Право прокладення та експлуатації ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій	—
07.04	Право прокладати на свою земельну ділянку водопровід із чужої природної водойми або через чужу земельну ділянку	—
07.05	Право відводу води із своєї земельної ділянки на сусідню або через сусідню земельну ділянку	—
07.06	Право забору води з природної водойми, розташованої на сусідній земельній ділянці, та право проходу до природної водойми	—
07.07	Право поїти свою худобу із природної водойми, розташованої на сусідній земельній ділянці, та право прогону худобі до природної водойми	—
07.08	Право прогону худоби по наявному шляху	—
07.09	Право встановлення будівельних розташувань та складування будівельних матеріалів з метою ремонту будівель та споруд	—
07.10	Інші земельні сервітути	—
08	Право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій)	—
09	Право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис)	—
10	Території та об'єкти природно-заповідного фонду	—
10.1	Національні природні парки	—
10.2	Біосферні заповідники	—
10.3	Регіональні ландшафтні парки	—
10.4	Заказники	—
10.5	Пам'ятки природи	—

Відповідно Закону України «Про охорону земель» стаття 37 землекористувачі, в тому числі орендарі, земельних ділянок зобов'язані здійснювати заходи щодо охорони родючості ґрунтів. Використання земельних ділянок способами, що призводять до погіршення їх якості, забороняється.

На частину земельної ділянки діє обмеження типу – 01.05 – охоронна зона навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи загальною площею – 0.0196 га.

ДОДАТОК G

АКТ

Про встановлення на місцевості меж зони обмежень прав користування та використання земельної ділянки

_____ р.

Складений про те, що на земельній ділянці загальною площею 2.0000 га. фізичною особою-підприємцем Малашиною Лідією Петрівною встановлена межа охоронної зони вздовж ліній електричних мереж з напругою 10кВ площею 0.0196 га., яка є зоною обмежень прав користування та використання земельної ділянки і перетинає земельну ділянку передбачену до передачі у власність **гр. Голінку Івану Андрійовичу**. Межа охоронної зони встановлена в натурі (на місцевості) згідно з “Правилами охорони електричних мереж”, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 4 березня 1997 року №209.

Користувач **гр. Голінко Іван Андрійович** ознайомлений з обмеженнями на використання земель в зонах обмежень.

Межі зони, види обмежень та регламентація обмежень відображені та вказані в кадастровому плані та плані меж зон обмежень, що додаються.

Акт складено в трьох примірниках, з них:

1-й примірник – замовнику.

2-й примірник – в архіві Відділу у Очаківському районі Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області.

3-й примірник – в архіві фізичної особи-підприємця Малашина Лідія Петрівна.

Виконавець робіт
Фізична особа-підприємець

Л.П. Малашина

Власник/користувач
земельної ділянки

І.А.Голінко

ДОДАТОК Н

АКТ

приймки-передачі межових знаків на зберігання

с. Кам'янка

31.01.2020 р.

Ми, що нижче підписалися:

- виконавець робіт – фізична особа-підприємець Малашина Л.П.
- замовник – гр. **Голінко Іван Андрійович**,

у присутності власників/користувачів суміжних земельних ділянок:

- землеволодіння гр. Кошмака І.П.

склали цей акт про таке:

1. Межі земельної ділянки за кадастровим № **4825181200:03:000:_____**, яка знаходиться в межах території Кам'янської сільської ради Очаківського району Миколаївської області площею 2.0000 га. ріллі, переданою власнику земельної ділянки гр. **Голінку Івану Андрійовичу** для ведення особистого селянського господарства у власність, закріплені в натурі (на місцевості) межовими знаками встановленого зразка у кількості 6 шт., т.1-4 (третього виду – дерев'яний стовп згідно п. 3.1.3 Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затвердженою Наказом Державного комітету України із земельних ресурсів №376 від 18.05.2010 р., зареєстрованої в Міністерстві юстиції України за № 391/17686 від 06.06.2010), список яких додається. Схема прив'язки межових знаків до об'єктів і контурів місцевості додається.
2. Власник земельної ділянки претензій щодо меж та конфігурації земельної ділянки не має;
3. Власниками/користувачами суміжних земельних ділянок претензій до існуючих меж не заявлено.
4. Межові знаки пред'явлені та передані на зберігання гр. **Голінку Івану Андрійовичу**, який(а) про адміністративну відповідальність за знищення межових знаків згідно з пунктом "є" частини першої статті 211 Земельного кодексу України та статті 56 Кодексу України про адміністративні правопорушення ознайомлений(а).
5. Цей акт складений у трьох примірниках, один з яких додається до відповідної документації із землеустрою, другий передається виконавцю робіт, інший власнику/користувачу земельної ділянки.

Додаток: на 3 арк.

Землевласник

 (підпис)

І.А. Голінко

Виконавець робіт

(підпис)

Л.П.Малашина

Власники / користувачі суміжних земельних ділянок:

 / І.П. Кошмак